

Viva la Vida !

een Sangria-overgoten tranche de vie voor vier oudere
dames en een poolboy

Peter De Pauw

Dit stuk wordt uitgegeven in eigen beheer. Wens je een speeltoelating te bekommen, volg dan onderstaande regeling:

Stap 1: download de speeltoelating voor **Viva la Vida!** op de website

<http://sites.google.com/view/toneelstukken>, of vraag ze aan bij de auteur zelf. Vul ze in en verzend ze ondertekend naar de auteur.

Peter De Pauw

Fortbaan 86

2160 Wommelgem

0473/701.389

regisseur@telenet.be

Stap 2: Na ontvangst van een getegentekende versie hebben jullie alvast een kopieer- en speeltoelating voor **Viva la Vida!** Je kan met een gerust hart de repetities aanvatten.

Stap 3: Ruim voor de aanvang van de eerste publieke vertoning licht je SABAM in om aan de auteursrechten te voldoen, via het indienen van de 'aanvraag tot toelating theater en dans'. Meer informatie hierover op www.sabam.be. Indien je groep is aangesloten bij opendoek, kan je ook via opendoek.be een aanvraag indienen.

PERSONAGEBESCHRIJVINGEN

Rosa Zonnestraal: 70 jaar. Eigenares van de Spaanse villa die ze samen met haar Herman zaliger kocht. Rosa tracht steeds de brokken te lijmen en wil met een warm hart goed doen voor iedereen.

Anna De Nachtegaal: 69 jaar. De jongste van de vriendinnen. Ze is een oude schoolvriendin van Rosa. Ze is een gepensioneerde zangeres die al heel haar leven luxe gewend is.

Mitta De Block: 78 jaar. De oudste van de hoop en buurvrouw van Rosa toen ze nog in België woonde. Ze heeft heel haar leven moeten vechten om rond te komen, maar ze kan lachen. Ze weet van aanpakken.

Ida Muis: 72 jaar. Ze is een brei- en kaartpartner van Rosa. Ze denkt dat ze voor het ongeluk geboren is. Ze heeft een grijs bestaan geleefd.

Pedro: Poolboy - tuinman. Hij is een veertiger met nog voldoende spieren om er voor de dames erg sexy uit te zien. Hij spreekt slechts enkele woorden Nederlands.

DECOR

De tuin van een Spaanse villa met tegen de achtergevel een open veranda. Het gras en de hagen zijn groen en goed onderhouden. Links de doorsteek naar de straat, rechts een doorsteek die naar het aanpalend stuk tuin met zwembad leidt.

In de achtermuur van de villa de achterdeur en enkele met luiken omrande ramen. Minstens één raam geeft uit op de keuken. In tegenstelling tot de meeste villa's heeft deze wel een verdiep met boven de ramen van de slaapkamers.

TIJD

Heden

AKTE I

SCENE 1

De scène is verlaten. De zon schijnt op het terras en de achterzijde van het huis. De tuin is verlaten.

Vanuit de zijingang naast het huis, komt Anna op met enkele rijdende koffers in de hand. Bovenop de koffers zijn andere koffers gestapeld. Onder haar arm een uit de kluiten gewassen beautycase.

Ze blijft staan en observeert de tuin en de achtergevel van het huis en ziet dat het goed is.

Als ze na een tijdje geen beweging ziet, roept ze:

ANNA
Volk!

Van uit de achterdeur op de veranda komt Rosa naar buiten. Ze heeft een voorschoot-handdoek aan waarmee ze haar handen afdroogt. Als ze droog zijn doet ze hem uit en gooit hem op de balustrade van de veranda. Ze stapt op Anna af en begroet haar zeer vriendschappelijk.

ROSA
Anna, je bent er geraakt.

ANNA
Jazeker.

ROSA
Je bent de eerste. Goede vlucht gehad?

ANNA
Ja. Het vliegen ging vlotjes. Dat is meestal het minste van mijn zorgen. Het is het wachten op het vertrek waar ik zo'n hekel aan heb. Al dat lawaai en die drukte... Maar ja, na al die jaren went dat wel.

ROSA
En daarna een taxi genomen?

ANNA
Ja. Dat was ook geen probleem. Er stonden drie Spaanse heren mij op te wachten nog voor ik mijn koffers had. Ik ben met de knapste mee gereden.

ROSA
Groot gelijk.

ANNA
(Geeuwt)
Best wel vermoeiend zo'n trip.

ROSA
Hoe lang ben je onderweg geweest?

ANNA
Met wachten en al inbegrepen? Drieënhalf uur van deur tot deur?

ROSA
Valt best mee.

ANNA
Ja. Alleen dat wachten is er te veel aan. Zo tussen al die zwetende lijven op een rijtje moeten zitten is niks voor mij. Je voelt die warmte zo op je afstralen om over de geurtjes nog maar te zwijgen. Gelukkig is er airco in de vlieger. Dan koelt iedereen wat af. Maar daar krijg je wel droge lippen van.

ROSA
Wil je iets drinken?

ANNA
Graag.

Rosa gaat naar de veranda en vult twee van de op tafel klaar staande glazen met Sangria. Ze komt terug en geeft er een van aan Anna.

ROSA
Sangria. De lokale specialiteit hier.

ANNA
Dank je wel. Schol.

ROSA
Schol.

Anna drinkt stevig door.

ANNA
Ah, wat lekker. Dat is precies wat ik nodig heb. Ik ben al gelijk in vakantiestemming.

ROSA
Vakantie? Je komt hier wonen, lieverd.

ANNA
Dat weet ik wel. Maar de geur en de smaak van een goede frisse Sangria brengen altijd een zomers gevoel bij mij naar boven.

ROSA
Dan zal je het hier vast naar je zin hebben.

ANNA
Daar twijfel ik aan. Ik heb veel gereisd in mijn leven, van New York tot Shanghai, en van Kopenhagen tot Kaapstad, maar er gaat niets boven luieren in de zon.

ROSA
(lacht)
Olé!

ANNA
Weet je al iets van de anderen?

ROSA
Ik heb nog niets gehoord, nee, maar ik veronderstel dat ze hier ook elke moment zullen aankomen. Wil je gaan zitten?

ANNA

Nee dank je. Ik strek liever even mijn benen. Ik heb de hele vlucht en rit al gezeten.

ROSA

Turbulentie gehad onderweg?

ANNA

Nee, gelukkig niet. Daar heb ik het zo niet mee. Maar ik heb wel wat last van evenwichtsstoornissen, dat weet je. Dus sta ik beter niet op in bewegende voertuigen. As je het niet erg vind, zou ik me graag even verfrissen van de reis.

ROSA

(Wijst naar het onzichtbare deel naast de tuin)

Wil je al een duikje nemen in het zwembad?

ANNA

Daar pas ik nog even voor. Gewoon een badkamer, een washandje en wat deo volstaan.

ROSA

Als je wil, we hebben ook een douche. Ik heb je kamer al klaar gemaakt. Kom maar mee, dan wijs ik je de weg.

Beide dames verdwijnen via de achterdeur naar binnen. Even is de tuin weer verlaten. Mitta verschijnt met een stevig gevulde sportzak aan de zijkant van het huis.

MITTA

Hallokes?

Er volgt geen reactie. Ze gaat verder op onderzoek naar de achterdeur en roept naar binnen. haar sportzak gaat tegen de kant.

MITTA

Hallokes!

Weer geen reactie. ze kijkt rond op de veranda en treft de voorziene Sangria aan. Ze schenkt zichzelf een glas in, en drinkt het in één teug uit.

MITTA

Dat doet deugd, zo'n glas vruchtensap...

Ze zet het glas terug en gaat verder op onderzoek. Ze kijkt over de haag naar het aanpalende zwembad.

MITTA

Amai, een echt zwembad. Dat is ook gene krot. Daar heeft ons Rosa niks over verteld. Ik zal daar subiet al eens een plonske in maken.

Rosa verschijnt.

ROSA

Daar is mijn schattigste buurvrouw, zie.

MITTA

Ah, Rosa. Ik heb u geroepen daarnet maar ik hoorde niks, dus ik dacht dat ge niet thuis waart.

ROSA

Dan zou ik de deur toch niet (open laten)...

MITTA

Zeg, ik wist niet dat er een echt zwembad in den deal zat.

ROSA

Dat is een verrassing, hé.

MITTA

Zeg dat wel. Ik zou al superblij zijn mocht ik hier in een nederig stulpje terecht komen, maar dit is precies een chique villa met alles er op en er aan. Ik denk wel dat ik hier voor altijd zou kunnen blijven. Nooit meer terug naar België.

ROSA

Herman en ik hebben daar heel ons leven hard voor en aan gewerkt. Maar nu is het tijd om jullie er ook van te laten genieten.

MITTA

En daar wil ik u nogmaals hartelijk voor bedanken.

ROSA

Graag gedaan.

MITTA

Zeg, ben ik de enige die er al geraakt is?

ROSA

Nee hoor. Anna is er ook al. Die is zich even gaan opfrissen boven, na haar vlucht.

MITTA

Ik zou denken dat die hier al een kleurtje aan het pakken was.

ROSA

Maar ze is er nog maar net.

MITTA

Serius? Dan ben ik met mijn trein bijna even snel als zij met haar vlieger.

ROSA

Dat hangt er van af wanneer je vertrokken bent.

MITTA

Dat is waar. Het is in ieder geval goed te doen. En met de bus vanuit de stad is het achteraf nog geen half uur extra.

ROSA

Dat vonden wij ook handig toen Herman en ik het hier zeventien jaar geleden kochten.

MITTA

Ge zijt zo in het centrum als je wil. Is er iets te doen?

ROSA

Buiten een bakker en een beenhouwer niet nee. Maar twee dorpen verderop is een shopping center. Het is te zeggen: één straat met wat boetiekjes en een taverne.

MITTA

Dat laatste zegt me wel wat. Ik krijg hier altijd zo'n vreselijke dorst van die warmte.

ROSA

En het kan hier nog warmer worden. Kan ik u een glaasje Sangria aanbieden?

MITTA

Ik heb er daarjuist al een genomen, als ge dat niet erg vind. En anders is het toch te laat.

(lacht)

Maar als je het niet erg vind, wil ik er gerust nog een.

ROSA

Geen probleem. Deze is van het huis.

De dames lachen. Rosa gaat naar de veranda en schenkt de glazen vol.

Anna komt uit het huis, opgefrist en voorzien van andere, frisse kleding.

ROSA

Ah. Zal ik voor jou ook nog een glaasje inschenken?

ANNA

Graag.

MITTA

Goeie middag. Annie was het, geloof ik.

ANNA

Anna.

MITTA

Juist, Anna. En ik zen Mitta. Aangenaam. Ik zen de buurvrouw van Rosa, in België dan.

ANNA

Ik ben een oude schoolvriendin.

MITTA

Nu, oud... Ge ziet er stralend uit. Wanneer moogt gij naar het middelbaar. Haha.

ROSA

(Is ondertussen weer naderbij gekomen) Hier zie dames. Laat ons maar eens goed klinken op onze nieuwe verblijfplaats. Gezondheid.

MITTA

Schol.

ANNA

Santé.

De dames drinken van hun glas.

MITTA

Zeg, komt dingske niet?

ANNA

Ja. hoe noemt ze nu alweer?

ROSA

Heet. Hoe heet ze. Ida. Haar naam is Ida en ik had ze hier eigenlijk ook al verwacht. Maar ze zal zo wel komen.

MITTA

En ondertussen drinken we er nog ene. Dat verzacht het wachten. Zijn de kamers al verdeeld?

ROSA

Ik heb de vrijheid genomen om dat al voor jullie te doen. Dat vind je toch geen probleem?

MITTA

'Tuurlijk niet. Geen probleem. Als ik maar een bed heb om in te slapen.

ANNA

(wijst naar de ramen boven)

Ik lig daar. Maar alle kamers hebben een prachtig uitzicht. Ik ben daarnet al eens gaan piepen.

ROSA

Jij zal daar komen te liggen. En Ida daarnaast. Ik slaap van voor, in de kamer waar Herman en ik altijd geslapen hebben.

MITTA

Uiteraard.

Dan komt Ida in de tuinopening staan. Zonder bagage maar met zwarte vegen op haar handen en gezicht. Mitta merkt haar op.

MITTA

Hier zie. Zwarte Piet is er ook.

ROSA

Oei, Ida. Wat is er gebeurd?

IDA

Autopech. Ik ben achttien uur onderweg geweest. Achttien uur! Eerst was het file van Antwerpen tot Brussel omdat er een camion met tomaten omgekanteld was. Dan kon ik doorrijden tot aan de Franse grens. Parijs is een hel. Spaanse grens zonder al te veel problemen bereikt en dan valt mijn auto in panne op de grens.

MITTA

Oei. Vodden gehad?

IDA

Blijkbaar werkt het lampje van mijn naftbak niet meer.

MITTA

Da's ook niet praktisch.

IDA

Tegen wie zegt ge het. En ik had natuurlijk niks bij om benzine in te doen dus wandelen naar het dichtst bijzijnde tankstation was er ook niet bij. Dat zou by te way veertien kilometer zijn geweest.

ANNA

Veertien kilometer? Ik zou niet eens weten of ik dat in normale omstandigheden zou kunnen.

IDA

En dan zou ik nog terug ontmoeten zijn ook.

MITTA

Ge zou toch kunnen liften?

IDA

Dat heb ik ook geprobeerd. Maar het duurde wel even voor ik beet had want een oude doos van 70 krijgt niet zo veel aanbiedingen meer als een jong poppemieke van 20.

ANNA

Bij mij valt dat wel mee.

IDA

Bij mij dus niet. Een uur heb ik daar in de blakke zon gestaan. Gelukkig stapte er toen een oude Spanjaard uit, die net terugkwam van een citytrip naar Parijs en die heeft mij wat benzine gegeven.

MITTA

Overgeheveld?

IDA

Ja. Met zo'n darm.

ROSA

Ik heb dat vroeger ook eens gedaan maar lekker is dat toch ook niet, die naft in uw mond.

ANNA

(walgend)
Oewie!

IDA

Die Spanjaard maakte daar niet zo veel bezwaar tegen. Hij liever dan ik.

MITTA

En dan naar het volgende tankstation om aan te vullen?

IDA

En het volgende, en het volgende, ... Ik kon het mij niet meer permitteren om nog eens hetzelfde mee te maken dus ben ik bij ieder tankstation gestopt.

ANNA

Vandaar...

ROSA

Vandaar dat het zo lang duurde voor je hier was.

IDA

Dat en het feit dat ik iets, vermoedelijk een zwarte kat die de weg overstak, heb aangereken hier nog een paar honderd meter verderop.

MITTA

Nog meer schade?

IDA

Ik weet het niet. Ik heb mijn wagen stante pede aan de kant gezet en ben te voet verder naar hier gekomen. Ik ben kapot.

ROSA

Pak u een glaasje Sangria om te bekomen.

IDA

Oh, graag.

Roza gaat meteen een glaasje inschenken op de veranda. Ze bezorgt het aan Ida. De andere dames hebben nog of worden bijgetankt.

ROSA

Laat ons dan klinken op onze vriendschap.

MITTA

Op mijn nieuwe vriendinnen.

IDA

Op het geluk.

ANNA

Op ons.

SCENE 2

Enkele dagen later. Anna ligt op één van de ligstoelen op haar buik, in monokini. Ze ligt te doezelen en te bruinen in de felle middagzon. Van aan het zwembad komt Pedro, de poolboy-tuinman op. Bloot, met gebruid en gespierd bovenlijf. Hij is met de hark in de hand bezig met het opruimen van de tuin en stoort zich niet aan Anna. Als hij in de buurt van Anna komt, werpt hij een schaduw op haar die ze wel opmerkt. Ze schrikt, slaakt een korte gil en zet zich recht. Haar handen bedekken haar borsten.

[Aangezien Pedro enkel Spaans spreekt, is de Nederlandse vertaling er telkens naast gezet.]

ANNA

(aanvallend)
Hey! Wie ben jij? Wat doe jij hier?

PEDRO

Lo siento, no te entiendo. [Sorry, ik begrijp u niet]

ANNA

Ga van deze eigendom of ik roep de politie!

PEDRO

Ah, la policía. No, yo no soy la policía. Yo soy Pedro, el jardinero. [Ah, politie. Nee, ik ben niet van de politie. Ik ben Pedro, de tuinman.]

ANNA

Wat?

PEDRO

(beeld uit)
El jardinero. Yo recoja las hojas y cortar el césped. [De tuinman. Ik hark de blaadjes en maai het gras.]

ANNA

(denkt na)
El Jardinero? Ah de tuinman. Ja, oké. Zeg dat dan. (monstert Pedro)
En dat zit ook mee in het pakket?

PEDRO

No te entiendo. [Ik begrijp u niet]

ANNA

Dat geeft niet jongen. Ik u ook niet. Dus jij doet de tuin? De jardin? You.

PEDRO

Si. Para Rosa, mi rosa. [Ja, voor Roza, mijn roosje].

ANNA

(terzijde)
Je zou het haar misschien niet aangeven, maar ze heeft een goede smaak.

PEDRO

¿Qué? [Wat?]

ANNA

Niks. Doe maar voort.

PEDRO

(imiteert)

Voort?

ANNA

Voort ja. Met de tuin. El Jardin.

PEDRO

Ah, sí, el jardín. ¿Es bella, no es así? [Ah ja, de tuin. Hij is mooi, vind je niet?]

ANNA

Bella? Dank je.

Pedro glimlacht. Na een tijdje.

PEDRO

¿Dónde está Rosa? [Waar is Rosa?]

ANNA

Nee, ik ben niet Rosa. Ik ben Anna. Soy Anna.

Ze geeft hem de hand. Hij neemt ze aan. Haar borsten blijven bedekt.

ANNA

(op zichzelf wijzend)

Anna.

PEDRO

(Ook op zichzelf wijzend)

Pedro. Encantado de conocerte, Anna. He oído que Rosa algunas novias ha sido invitado a venir y dormir.[Aangenaam kennis met u te maken, Anna. Ik heb gehoord dat Rosa enkele vriendinnen heeft ugenodigd om te komen slapen.]

ANNA

How how. Rustig aan. Als je zo snel praat, versta ik je toch zeer moeilijk hoor. Tranquila! Geef mij eerst mijn bovenstukje eens aan.

Pedro begrijpt haar niet. Ze wijst het aan en daarna naar haar borsten. Hierdoor raakt hij nog meer van de wijs, tot hij het topje ziet. Hij wil het haar geven, maar zij heeft ondertussen haar beide handen op haar borsten gelegd. Hij heeft zijn gezicht afgewend als hij het aanreikt.

ANNA

Nee, dat gaat zo niet. No, no.

PEDRO

¿Qué? [Wat?]

ANNA

Tu. Aandoen.

PEDRO

(draait zich om) ¿Qué? [Wat?]

ANNA

(wijst op zichzelf)

Bij mij.

PEDRO

(probeert)
Bij mij?

Pedro begrijpt het en hangt het topje over haar nek. Anna laat het zich welgevallen en draait zich om. Stuntelig knoopt Pedro de lintjes achter haar rug toe.

MITTA

Amai. gij hebt zachte handen voor een tuinman...

Terwijl dit zich afspeelt, komt Mitta op vanuit het huis met in haar handen een dienblad met haar ontbijt. Ze ziet het duo bezig en trekt haar conclusies.

MITTA

Hola zeker.

Het duo, ondertussen aangekleed, neemt afstand van elkaar. Pedro voelt zich daarbij zeer betrappt.

MITTA

Zijt ge de lokale bevolking aan het inpakken, of was het eerder uitpakken?

ANNA

Het was helemaal niks.

MITTA

Ik vertrouw nog steeds op wat ik zie. En wat ik zag, zag er niet uit als een spelletje kwartetten. Nu ja...

ANNA

Wij deden niks verkeerd.

MITTA

Je moet u tegen mij helemaal niet verantwoorden of verontschuldigen.

ANNA

Dat doe ik ook niet.

MITTA

Wie is die knappe Spanjaard eigenlijk?

ANNA

Dat is Pedro.

Bij het horen van zijn naam kijkt Pedro op. Mitta zet haar dienblad op de ligzetel en stapt naar hem toe.

MITTA

Dag Pedro.

PEDRO

(schudt Mitta de hand)

Hola, soy Pedro, el jardinero. Encantado de conocerte. ¿Quién es usted?[Dag, Ik ben Pedro, de tuinman. Aangename kennismaking. Wie ben jij?]

MITTA

(glimlachend naar Pedro) Ik versta er geen
lap van, jongen.

ANNA
Pedro spreekt alleen maar Spaans.

MITTA
(spreekt zeer traag en met gebaren) Dag Pedro. Ik ben
Mitta. Wat doe jij hier?

ANNA
Hij is tuinman. Dat heeft hij net al gezegd.

MITTA
Nooit goed geweest in talen en al zeker niet in Spaans. "Si" en "No", dat wel.
En "dos cervecas".

PEDRO
Ah. Cervezas.

Pedro loopt het huis in.

ANNA
Wat krijgt die nu ineens.

MITTA
Geen idee. Zeg, ge kon het u precies wel laten weggevalen?

ANNA
Wat?

MITTA
Zo'n knappe Spanjaard die aan uw lijf aan het potelen is.

ANNA
Wij deden niks verkeerd, hoor. Wij hebben gewoon kennis gemaakt. Meer
niet.

MITTA
Zo zag het er anders niet uit.

ANNA
Nu moet je ook niet beginnen stoken. Hij mag dan wel knap en sexy zijn...

MITTA
Zeg dat wel.

ANNA
...dat wil nog niet zeggen dat ik met alle mannen meteen zou staan flirten.

MITTA
(dubbel)
Neenee.

ANNA
Hij hoort gewoon bij het pretpakket. Ik was gewoon aan het zonnen toen Pedro in de
tuin kwam. Ik heb hem gevraagd mijn topje aan te doen. Dat praat gemakkelijker dan
monokini.

MITTA

Ge zou beter wat uit de zon blijven. De eerste dagen moet je dat opbouwen.

ANNA

Ik wil kleur hebben. Dan zie je er veel gezonder uit.

MITTA

Smeer u dan minstens in. De zon brandt hier fel, zeker op de middag, en voor ge het weet zijt ge verbrand of erger nog...

ANNA

Dat zal wel meevallen zeker?

Pedro komt uit de achterdeur met in zijn handen drie blikjes bier. Hij deelt ze uit.

PEDRO

¡Cerveza!

ANNA

Ah. Cerveza. Nu weten we ineens waar hij naartoe moest.

MITTA

Schol.

ANNA

Het is wat vroeg misschien, maar schol.

PEDRO

¡Salud!

MITTA

Ja, Salud. Waar zijn Rosa en Ida?

ANNA

Naar de markt.

MITTA

Met de auto van Ida?

ANNA

Dat riskeerden ze niet. Ze zijn met de bus gegaan.

MITTA

Ze zou er eens naar moeten laten kijken.

ANNA

Dat zal ze wel doen. Maar vind hier maar eens een goede garagist in de buurt.

MITTA

Ik ga eerst ontbijten. Zo'n pint op uw nuchtere maag, dat komt niet goed.

(traag)
En gij Pedro? Terug aan de slag?

PEDRO

¿Qué? [Wat?]

MITTA

Travaco in de jardinino.

PEDRO

Sí. Yo soy un jardinero.[Ja. Ik ben tuinman.]

ANNA

Trabajar en el jardín?

PEDRO

Ah, sí. Que se diviertan, muchachos, señoras. [Ah, ja. Veel plezier nog, dames.]

ANNA

Dank u. Gracias.

Mitta kijkt naar Pedro die Anna een handkus geeft.

MITTA

(verbaasd) Awel,
merci.

Ook Mitta krijgt nu een handkus. Pedro gaat weer aan de slag.

MITTA

(zwoeler)
Merci.

ANNA

Ik ga maar weer eens zonnen.

MITTA

Smeer u eerst in.

ANNA

Jaja, moeder.

Anna gaat weer liggen, maar ze houdt haar bikinitopje aan. Mitta gaat op de veranda zitten met haar ontbijt.

Dan komen Rosa en Ida in de tuin via de zij-ingang. Ze hebben enkele papieren zakken mee met marktwaren.

IDA

Dat is de laatste keer dat ik de bus neem.

ROSA

Waarom? Het ging toch vlot?

IDA

Redelijk ja. Maar we zaten er zo opgepropt.

ROSA

Dat valt nogal mee. Je moet maar eens proberen de tram te nemen een kwartier voor schooltijd. Daarbij, er waren twee Spanjaarden die voor ons zijn recht gestaan zodat we konden zitten.

IDA

Mijn Spanjaard moet heel hard gezweet hebben, denk ik. Het was net of ik in een jacuzzi ging zitten.

ROSA

Ach, voor dat kwartiertje.

MITTA

Hier zijn de marktgangers, zie. Alles gevonden?

ROSA

Ja. Als je het hier niet op de markt vindt...

IDA

We hebben geen prei gevonden.

ROSA

Daar is het het seizoen niet voor. Maar we hebben wel uw muesli gevonden en Anna haar honing.

ANNA

(opkijkend) Dank je
wel.

ROSA

Je smeert je toch in? Bij deze zon verbrand je voor je het weet.

MITTA

Dat heb ik ook al gezegd. Maar ze wou niet luisteren.

ANNA

(zet zich recht en begint te smeren.) Begin jij nu ook al? Het
is al goed.

MITTA

(steek naar Anna)
Misschien moet je Casanova vragen om je rug in te smeren...

IDA

Casanova?

MITTA

Hij heet Pedro.

ROSA

Heb je Pedro al ontmoet?

MITTA

En hoe.

ROSA

Hoe?

IDA

Wie is Pedro?

ROSA

Pedro is onze tuinman en klusjesman.

ANNA

Onze knappe tuinman en ongelooflijk sexy klusjesman.

MITTA

Waar ge geen lap van verstaat.

ROSA

Hij spreekt alleen maar Spaans. Dat is waar. Maar het is een gerief in huis.

ANNA

Schoon gerief.

IDA

Hoe komt het dat ik hem nog niet ontmoet heb?

ROSA

Hij werkt niet in het weekend. Dat is zo afgesproken tussen Herman en hem, zodat hij bij zijn familie kan zijn. Maar hij is er nu dus wel, dus als je wil...

IDA

Als jullie er zo zot over doen, graag.

MITTA

(kijkt over de haag) Hij is bezig bij
het zwembad.

ROSA

Wacht even.

Rosa gaat even naar het zwembad. De andere drie dames maken zich klaar, al weet Ida niet wat haar te wachten staat en vindt dat de andere twee raar doen. Even later komt Rosa met Pedro terug in de tuin. Hij heeft een hark vast en is bezweet.

ROSA

Dames, dit is Pedro. (tot Pedro)
Estos son mis invitados [Dit zijn mijn gasten.]

PEDRO

Anna y Mitta sé. ¿Quién es esta señora? [Anna en Mitta ken ik al. Wie is deze dame?]

ROSA

Esta es Ida. [Dat is Ida.] Ida, Pedro. Pedro, Ida.

PEDRO

(geeft een hand aan Ida)
Encantado de conocerte, Ida [Aangenaam kennis te maken, Ida]

IDA

(zonder de hand meteen los te laten) Het is zonde dat ik geen
Spaans spreek want anders zou ik iets terug zeggen.

PEDRO

¿Qué? [Wat?]

ROSA

Misschien moeten we dat kanneke dan wegzetten en het lereke pakken.

IDA

En Pedro werkt hier?

PEDRO
¿Qué? [Wat?]

ROSA
Ella le pregunta si usted trabaja aquí. [Ze vraagt of je hier werkt.]

PEDRO
Sí! [Ja!]

ROSA
Pedro klust hier op weekdays in de tuin, bij het zwembad en als er iets niet in orde is in huis, staat hij ook tot onze beschikking.

ANNA
Ik denk dat er veel stuk zal gaan in mijn kamer.

MITTA
Anna!

ROSA
Wat? Waar jij aan denkt, daarvoor is hij niet beschikbaar.

ANNA
Ik denk nergens aan.

ROSA
Nee. Dat zal wel niet.

MITTA
(doet teken)
Ik ben nogal handig. Zeg hem maar dat ik hem wel een handje zal helpen als het nodig is.

PEDRO
¿Qué? [Wat?]

ROSA
Nada. Hacen bromas.[Niks. Ze zijn maar aan het zwanzen.]

ANNA
En als ik oud ben, gaat P mij dan de trap opdragen?

MITTA
Als gij oud zijt, dan stoppen we u in een Spaanse home voor dementerende bejaarden. Dan kunt ge daar uw lusten botvieren. Ik hoop dat je van snorren houdt.

ROSA
Dames, alstublieft.

MITTA
Ja maar nee. Ik meen het.

ANNA
Ik ook. Zo'n gespierd torso kom je niet elke dag tegen. Laat staan dat het minstens bereid is tot een luisterend oor of een goed gesprek met een oude doos.

MITTA
Nu zeg je het zelf.

ANNA
Wat wil jij insinueren?

MITTA
Ik wil niks insinueren. Ik zeg gewoon dat ge een oude doos zijt.

ROSA
Dames! Pedro is getrouwd en heeft twee kleine zoontjes.

ANNA
En dan? Jij hebt hem toch al mooi binnengehaald, niet?

ROSA
Dat was Herman. Onze Herman heeft dat gedaan. Om op het huis te passen als wij weg waren. Toen we nog in België woonden en hier alleen maar onze vakantiedagen doorbrachten.

ANNA
Ja. En als onze Herman het zegt zal het wel waar zijn. Waarom heb je hem dan niet weg gedaan na de dood van Herman?

ROSA
Waar moet gij u trouwens mee? Dit is nog altijd mijn huis en ik bepaal wie hier mag werken en wie niet. Maar om toch op uw vraag te antwoorden: omdat ik hem nu, meer dan ooit, nodig heb. Nu goed.

ANNA
Zo is het gemakkelijk, ja.

Anna gaat kwaad naar binnen. Rosa gaat haar achterna.

ROSA
Anna! Ik heb toch niks verkeerd gezegd? Ik kan het niet meer alleen, dat is alles.

MITTA
Rosa! Laat ze doen. Ze is gewoon jaloers. Rosa?

Mitta gaat Rosa en Anna achterna. Even is het stil. Nu staan Ida en Pedro elk aan hun kant van de scene. Ze staan ongemakkelijk tegenover elkaar en glimlachen verlegen.

PEDRO
¿Qué está pasando? [Wat is er aan de hand]

IDA
Wat?

PEDRO
Con las damas. [Met de dames]

IDA
Sorry, jongen. Ik ben echt nooit goed geweest in talen. Wat bedoel je?

PEDRO
(denkt even na)
Disputa... Lucha...[ruzie, gevecht] the ladies.

IDA

Ah, ja. Die. Vrouwen zijn ondoorgroendelijke wezens, hé. Ik had vroeger ook altijd ambras met de meisjes. Ik snapte ze toen al niet en nu snap ik ze nog steeds niet. Soms snap ik mezelf zelfs niet.

Als ze ziet dat Pedro haar onbegrijpend aanstaart, gaat ze naar hem toe.

PEDRO

Lo siento, yo realmente no entiendo lo que dices. [sorry, ik versta echt niet wat je zegt]

IDA

Eigenlijk is het best handig dat ik zomaar alles tegen je kan zeggen zonder dat je me verstaat.

Pedro glimlacht enkel beleefd.

IDA

Jij roept ten minste niet tegen mij. Jij geeft geen weerwoord.

PEDRO

¿Siento? [Sorry]

IDA

(genietend)

Ik denk dat wij het goed met elkaar gaan vinden, Pedro.

SCENE 3

Mitta en Ida zitten op een stoel in de tuin te wachten. Mitta kan niet stilzitten van de zenuwen. Ze staat op en begint te ijsberen. Als ze terug bij haar stoel is, begint ze er zenuwachtig op te trommelen.

IDA

Zit nu eens stil. Ik word zeeziek van al dat ge-zenuwpees van u.

MITTA

Kan ik er wat aan doen. Ik wil weten hoe het verdict luidt.

IDA

Dat komt ge, zonder dat zenuwachtig gedoe, ook wel te weten.

MITTA

Maar het duurt zo lang.

IDA

Hij is welgeteld vijf minuten binnen.

MITTA

Hij is wel pas na een uur aangekomen.

IDA

En in dat uur was ze perfect in orde. Ze was bij bewustzijn en heeft niets meer overgegeven.

MITTA

Zou het gewoon een zonneslag zijn? Of iets verkeerd gegeten?

IDA

Van een zonneslag zit er geen bloed in uw braaksel. Ik vrees dat er meer aan de hand is.

MITTA

En daarom wil ik dus weten wat er aan de hand is.

IDA

Ik ook. Ik ook. Maar ik wacht rustig af. Ge kunt er nu toch niks aan veranderen. Ze is in goede handen. Dus blijf kalm.

MITTA

Dat kan ik niet. Ik moet bewegen.

IDA

Doe dat dan daar. In stilte.

Mitta gaat achteraan ijsberen. Helaas voor Ida is dat niet in stilte. Ida rolt met haar ogen en zucht. Rosa komt het huis uit op de veranda. Beide dames snellen naar haar toe.

MITTA

En?

IDA

En?

MITTA

Weten ze al iets meer? Weet gij al iets meer?

ROSA

Ze is stabiel. De dokter is klaar met zijn onderzoek.

MITTA

En?

ROSA

Nada, zei hij. Hij vindt niets. Ze hebben een afspraak gemaakt in het ziekenhuis voor een inwendig onderzoek, donderdag over veertien dagen.

MITTA

Dat is toch overkill?

IDA

Toch niet met al dat bloed.

ROSA

De dokter wou geen risico nemen.

Anna komt naar buiten. Ze is bleek en slap. Ze moet de leuning van de trap vasthouden om naar beneden te gaan.

MITTA

Ca va?

IDA

Nu heb je ons doen schrikken hoor.

MITTA

Alles in orde? Zou je niet beter op je bed gaan liggen?

Anna reageert niet. Ze kijkt enkel naar de anderen, alsof ze weet wat er boven het hoofd hangt.

MITTA

Als we iets kunnen doen...

Anna gaat op een zetel zitten. De anderen gaan er rond staan. Anna begint te huilen.

IDA

Oei, is het zo erg?

ROSA

De dokter zegt dat het mogelijk een kanker is.

MITTA

En dat kon je daarnet niet zeggen? Ocharme Anna.

ROSA

Het is een mogelijkheid. Voor de rest zou het evengoed een maagontsteking kunnen zijn van haar eigen op te boeien. Daarom juist dat hij dat extra onderzoek wil doen.

MITTA

En nu?

IDA

Wat en nu? Bang afwachten zeker? Ik vind het zo erg voor u, Anna.

ANNA

(zet zich recht)

Je moet dat niet erg vinden. Er is niets aan de hand. Een moment van zwakte, dat is alles. Zolang we niets weten, moeten we leven alsof er ook niets aan de hand is. Tot zo lang moeten we van het leven genieten. Sangria!

IDA

Zou je dat nu wel doen? Alcohol is naar het schijnt niet goed voor ..., alé ja, darmkanker.

ANNA

Wie zegt dat het dat is?

MITTA

Je moet het lot nu ook niet afroepen, hé.

ROSA

Daar wil ik zelfs nog niet aan denken.

ANNA

Sangria dus. Ik wil het leven vieren met een groot glas Sangria!

ROSA

Ik zal wel gaan halen.

Rosa gaat de achterdeur in.

MITTA

Ik vind dat straf dat ze je niet eerder kunnen onderzoeken.

IDA

Die dokters daar zijn allemaal overgevraagd. En zeker hier in Spanje is een zwaar te kort aan goede machinerie om die onderzoeken te doen. Qua sociale zekerheid ben je in België beter af.

MITTA

Misschien moet je terug gaan?

ANNA

En mij helemaal binnenste buiten laten keren zeker? Nee merci. Één diagnose is meer dan genoeg. Die kan evengoed hier gebeuren.

IDA

Maar...

ANNA

Ida. Mijn leven is van mij. Ik heb mijn hele leven altijd alleen gedaan wat ik wou. Geen grenzen en geen limieten. Ik heb in alle grote vijfsterrenhotels van de wereld gelogeed. Ik heb gezongen in de opera van Parijs, New York en Sidney. Ik heb genoten van gastronomische 12-gangendiners met exclusieve en met uitsterven bedreigde smaken, altijd de beste champagne en aangepaste wijnen gedronken en geweldig goede, hele nachten durende vrijpartijen gehad met knapen van nog niet half mijn leeftijd. De wereld lag aan mijn voeten. Ik wil geen speelbal worden van enkele thesisstudenten die mij als proefkonijn gaan misbruiken en met Madammeke aanspreken. Ik wil leven!

Iedereen is er even stil van. Rosa komt nietsvermoedend terug buiten.

ROSA

Hier zijn we met de Sangria.

Mitta en Ida reageren op Rosa als was ze een storende factor. Anna reageert echter opgewekt. De glazen worden uitgedeeld.

ANNA

Ah. Ik wil een toast uitbrengen. Op het leven!

MITTA

Op ons!

IDA

Op ons!

ROSA

Op ons!

ANNA

Op ons!

SCENE 4

Enkele dagen later. Het is broeierig heet. Anna, Mitta en Rosa liggen in de zon te niksen. Rosa en Mitta onder een paraplu, Anna in de zon. Her en der liggen handdoeken en andere spullen verspreid.

ANNA
Is er nog drank?

ROSA
Binnen.

MITTA
En ijsblokjes?

ROSA
Ook.

ANNA
Ik heb gewoon de fut niet om recht te blijven staan. Het is zo warm.

MITTA
Gaaf dan uit de zon.

ANNA
En jullie bruiner zien dan ik? Ik dacht het niet.

ROSA
Ik heb mij juist ingesmeerd met zonneolie. Als ik nu recht sta, glibber ik van de trap nog voor dat ik bij de koelkast ben.

MITTA
Ik denk dat als Ida straks komt, ze ons hier allemaal verschrompeld aantreft.

ROSA
Zo'n vaart zal het wel niet lopen, zeker?

MITTA
Ik kan niet meer nadenken.

Ida komt fris en monter uit het huis. Ze heeft een groot glas water in de hand. Ze ziet de drie anderen liggen bakken en ziet dit met lede ogen aan.

ANNA
Kan Pedro geen glas brengen? Die is die warmte gewoon.

ROSA
Het is zaterdagmorgen. Als je wilt wachten tot Pedro terug is, ziet ge er uit als een kreeft, well-done.

IDA
Is het gezellig dames?

MITTA
Ah, Idake. Ge komt als geroepen.

IDA
Jullie hebben jezelf toch ingesmeerd?

ROSA

Ik wel.

ANNA

Het is daar te warm voor.

MITTA

Ik heb dat een uur geleden gedaan, dus ik kan nog wel even voort.

ROSA

Het is inderdaad te warm om in de zon te liggen.

IDA

Ik blijf tijdens de warmste uren zo veel mogelijk uit de zon.

MITTA

Met als gevolg dat ge er uit ziet als een albino.

IDA

Lach maar, ja. Ik heb gewoon een gevoelige huid. Ik verbrand keisnel en dan trekt heel mijn vel in blazen. Daarna valt al dat rood er in pellen af. Gevolg, ik zie terug spierwit.

MITTA

Veel profijt hebt ge er dan ook niet van.

IDA

Ik begin er gewoon niet aan. Daarom dat ik hier onder de veranda-luifel blijf.

ANNA

Als je dan toch daar blijft, kunt ge dan voor ons eens niet wat te drinken gaan halen?

MITTA

Ja, please.

IDA

Vooruit het is goed voor éne keer. Wat zal het zijn? Water?

MITTA

Doe mij maar een cerveca! Olé. Ne goeie frisse.

ROSA

En voor mij een vruchtensapje.

ANNA

En ik wil een glas witte wijn.

IDA

Ge moet oppassen met witte wijn of wijn tout court in de zon. Subiet draait ge weer van uwe center.

ANNA

Zo ver zal ik het wel niet laten komen. Ik ken mijn grenzen.

IDA

Dat zeggen al diegene die op de spoed belanden.

ANNA
Het is mijn eerste glas vandaag.

IDA
Het is begot nog geen elf uur.

ANNA
Niet zeuren. Bier, vruchtensap en witte wijn...
Alstublieft.

Ida gaat naar binnen.

MITTA
Zo kan ik het wel gewoon worden.

ROSA
Het is toch daarvoor dat we gekozen hebben? Een zonnige oude dag zonder zorgen.

ANNA
Bedankt om ons uit te nodigen.

MITTA
Ja, merci.

ANNA
Ik heb mij hier al helemaal kunnen herbronnen.

MITTA
En ik heb in de afgelopen weken al meer met u gebabbeld dan in ons hele leven dat we naast elkaar hebben gewoond.

ROSA
Graag gedaan hoor, mannekes. Het huis stond hier anders toch maar leeg. Onzen Herman zou het niet anders gewild hebben.

MITTA
Dus eigenlijk moeten we niet u, maar den Herman bedanken? Awel merci, Herman!

ROSA
Zotte doos.

Ida komt terug buiten met een plateau met daarop de gevraagde drankjes. Ze gaat er mee naar de andere dames en deelt de drankjes uit. Ze zet zich.

MITTA
Merci, Ida.

ANNA
Bedankt.

Ze drinken.

ROSA
Vind jij het hier wat leuk, Ida?

IDA
Ja... Ca va.

MITTA

Oei, ça va. Dat klinkt niet echt enthousiast. Zijt ge hier toch niet zo graag?

IDA

Jawel. Ik amuseer mij hier wel. Het is alleen...

ROSA

Wat?

IDA

En ik bedoel daar niks verkeerds mee, maar ik vind dat het hier stilletjesaan een beetje een rommeltje begint te worden.

MITTA

Kweenie...

ANNA

Dat zal dan toch niet mijn rommel zijn.

IDA

Het is niemands rommel. Het gaat gewoon over de rommel in het algemeen. Afwas die blijft staan, her een der glazen, verschillende half begonnen kruiswoordraadsels, ... Ik vind dat we hier iets moeten afspreken over huishoudregels. We zijn hier ten slotte niet op vakantie.

ANNA

Zo voelt het anders wel.

IDA

Het is hier geen hotel.

MITTA

Nee, dat is waar. Dan zouden de drankjes sneller mogen komen.

Er volgt een boze blik van Ida.

MITTA

Sorry, slecht grapje.

IDA

Kunnen we niet gewoon wat regels opstellen over wie wat doet en wat we wekelijks samen doen?

ANNA

Pff. Daar heb ik geen zin in. Ik ben al heel mijn leven gewoon om bediend te worden in de beste vijfsterrenhotels. Ik ben niet van plan om dat zomaar op te geven. Ik wil wel eens wat afwas in de machine steken al dat de vraag is, maar ik heb in heel mijn leven nog geen dweil aangeraakt. Ik zou zelfs niet eens weten hoe er aan te beginnen.

MITTA

Kunnen we dat niet aan Pedro vragen? Om wat meer te doen? Die ga toch geen nee zeggen?

ROSA

Er zijn met Pedro duidelijke afspraken gemaakt, destijds tussen onzen Herman en Pedro. Die kunnen we toch niet zomaar wijzigen? Trouwens Pedro gaat die er ook niet verniet bij nemen.

ANNA

We kunnen hem toch betalen? wij zijn vier oude fossielen met hopen geld. We kunnen het niet meenemen. Waarom zouden we het dan niet uitgeven aan wat luxe?

IDA

Het gaat over het principe. In het leven kunt ge niet alles kopen.

ANNA

Maar toch veel.

IDA

Geld maakt niet gelukkig.

ANNA

Cliché! En helemaal niet waar. Geen geld maakt ongelukkig, dat is de waarheid. En dat wil dus niet zeggen dat geld u niet voort mag helpen in het leven.

MITTA

Ik heb nooit geld gehad en ben toch niet ongelukkig.

IDA

Het gaat niet om het geld nu. Het gaat om het principe.

ANNA

Je valt in herhaling, lieverd.

IDA

Ja. En dan?

ROSA

Rustig dames. Misschien hebben allemaal wat last van de warmte.

ANNA

(kwaad)
Ja, misschien wel. Ik ga binnen wel afkoelen.

Anna stapt kwaad en kordaat naar binnen. De anderen staren haar na.

MITTA

Amai. Da's een wijfke met pit als je het mij vraagt.

ROSA

Zo heb ik ze inderdaad nog niet dikwijls gezien.

MITTA

Ik zal wel met haar gaan klappen.

Ook Mitta stapt nu naar binnen. Rosa en Ida blijven achter.

IDA

Zullen wij dan al wat afspraken maken?

ROSA

Ik zeg het misschien niet zo luid, maar ik moet Anna wel een beetje gelijk geven. Waarom zouden we het geld niet opdoen? Mijn kinderen hebben genoeg geld. Die kunnen met mijn erfenis niets doen en de fiscus gun ik het ook niet.

IDA

Ach, laat ook al maar. Iedere keer als ik initiatief neem, krijg ik het deksel op de neus. Misschien moet ik uit de groep stappen. Ik breng toch alleen maar ruzie.

ROSA

Ida! Zo'n vaart zal het wel niet lopen, zeker?

IDA

Jawel. Hoe denk je dat het komt dat ik niet aan een man ben geraakt? Er lopen er genoeg rond, maar als je niet op ze afstapt, weten ze niet dat je leeft.

ROSA

(bezorgd, teleurgesteld)

Ida!

IDA

En nu ook. Ik wil gewoon een paar simpele afspraken maken over eens een keer stofzuigen of het stof afnemen. En weer krijg ik het deksel op mijn neus. Ik ben bereid veel te doen, want voor het eerst heb ik een gezinnetje, maar op deze manier valt ons gezinnetje binnen de twee weken al uit elkaar.

ROSA

Dank je.

IDA

(onbegrijpend)

Waarom?

ROSA

Omdat je ons als gezinnetje beschouwd.

IDA

Of wat er nog van overschiet na mijn vraag om wat hulp.

ROSA

Dat komt wel in orde.

IDA

(sarcastisch)

Denk je?

ROSA

Ja. Het is gewoon te warm en Anna zat misschien nog met haar hoofd bij dat nakend onderzoek.

IDA

Dat is nog geen excuus.

ROSA

Nee. Maar het verklaart wel veel.

IDA

Oké. Misschien wel.

ROSA

Weet je wat? Ik zal u helpen. Ik zal om te beginnen deze glazen een naar binnen doen.

Ida glimlacht. Rosa staat op, vult de plateau met glazen en wil naar binnen wandelen. Mitta en Anna komen net naar buiten. Even is er een gespannen stilte.

ANNA

Sorry. Ik had niet zo moeten uitvliegen.

IDA

Excuses aanvaard.

ANNA

En ik wil gerust helpen, maar nu even niet.

IDA

Daar kan ik perfect inkomen. Ik heb ook niet gevraagd om nu meteen uit de zetel te vliegen om binnen te gaan stofzuigen. Ik wilde enkel wat afspraken maken.

ANNA

Laat ons die dan maken. Binnen, want het is te warm geworden hierbuiten.

MITTA

Komaan, allemaal naar binnen.

Mitta en Anna gaan alweer naar binnen. Rosa glimlacht naar Ida die haar passeert. Rosa legt haar hand op Ida's schouder.

ROSA

Ons gezinnetje is weer heel.

Ida glimlacht en gaat naar binnen. Rosa neemt de plateau op, kijkt en knipoogt naar haar Herman.

SCENE 5

Het is avond. De rode gloed van de laagstaande ondergaande zon kleurt de tuin. Er klinkt muziek uit een oude radio die op de veranda is geplaatst.

De dames lopen af en aan. Rosa legt een tafelkleed op de centraal geplaatste tafel. Mitta staat op een stoel en hangt lampionnetjes of "kerstverlichting" in allerlei kleuren op. Anna zingt mee met de radio ze extra (klap)stoelen bijplaatst. Er is voor zeven man plaats. Ida komt heel voorzichtig uit het huis met in haar handen een plateau waarop de glazen rinkelen bij elke stap die ze zet. Ze zet voldaan de plateau op tafel.

IDA

Zo. Die zijn heelhuids aangekomen.

ROSA

Dank je wel.

MITTA

Hoe laat is het?

ROSA

We hebben nog tijd. Hij komt ten vroegste binnen een kwartier.

IDA

Maar wat als hij vroeger komt? We zullen ons toch moeten haasten.

ANNA

We zijn zo goed als klaar.

MITTA

Kom dan maar even helpen. Ik ben hier nog wel even bezig. Wie zijn idee was dat eigenlijk om die lampionnetjes hier te hangen?

ROSA

Als ik mij niet vergis was jij dat zelf.

MITTA

(lacht)

En jullie houden mij niet tegen? Schoon is dat.

Iedereen lacht. De sfeer zit duidelijk (terug) goed.

ANNA

Zal ik wat te drinken gaan halen?

IDA

Dat is goed. Doe de glazen maar al vol.

ANNA

Die zijn pas voor straks. Maar ik zal iets voor nu meenemen.

MITTA

En de knabbeltjes. Vergeet de knabbeltjes niet.

IDA

Die heb ik binnen al op tafel gezet. Maar ik had mijn handen vol met die glazen, dus...

ANNA
Pak ik wel mee. Rosa, moet jij iets hebben voor nu?

ROSA
Nee. Ik wacht wel. Hij zal er zo wel zijn.

Anna gaat naar binnen.

MITTA
Hoe lang nog?

ROSA
Zenuwpees. Waarom zijt gij zo zenuwachtig? Ge hebt hem toch al gezien?

IDA
Ja. Maar nu is het toch anders. Ik begrijp dat.

ROSA
Wat is daar nu anders aan?

MITTA
Gewoon. Nu komt hij niet als... als... om te werken, maar als een gewone Spanjaard.

ROSA
Zeg.

IDA
Geef toe, als hij hier komt werken is het al een schone jongen. Volgens mij is die in zijn vrije tijd nog knapper.

ROSA
Oei, oei, ik zal de brandweer maar al bellen want er staan hier twee oude schuren in brand.

MITTA
Gij vindt hem dus gene knappe?

ROSA
Ça va. Niet zo knap als onze Herman in zijnen tijd.
En daarbij, hij is al getrouwd en heeft twee zoontjes van vier en zes.

IDA
Ja, dat weten we. Ze komen allebei mee subiet. Reden te meer om zenuwachtig te zijn.

ROSA
Dat zijn gewone mensen, hoor.

Anna komt uit de deuropening.

ANNA
Wie zijn gewone mensen?

MITTA
Onzen tuinman, zijn vrouw en zijn zoontjes van vier en zes.

ANNA

(niet begrijpend waarover het gaat)

Ah.

ROSA

Onze vriendinnen hier zijn wat zenuwachtig om onzen tuinman buiten zijn natuurlijke habitat aan te treffen.

Anna gaat naar Mitta en Ida.

ANNA

Jullie ook? Goh, ik was al bang dat ik de enige was.

ROSA

Ja, lap. Den brand is overgeslagen op de volgende schuur! Op uw plaatsen dames. Het is tijd.

De dames nemen hun vooraf bepaalde plaatsen in, in de buurt van de de tafel. Ze kijken naar de zij-ingang van de tuin en wachten.

Na een tijdje doorbreekt Mitta de stilte.

MITTA

Hoe laat is het?

ROSA

Twee over acht. Hij kan er elk moment gaan zijn.

Stilte.

ANNA

Meestal is hij stipter.

ROSA

Heel stipt. Dat is een van de redenen waarom onze Herman hem verkoos boven die anderen.

Stilte.

IDA

Er zal toch niks gebeurd zijn?

MITTA

Maar nee. Misschien gewoon wat file of een verkeerslicht dat moeilijk doet.

ROSA

Hij komt met de fiets.

MITTA

Dan kunt ge niet aan een licht staan?

ROSA

Niet in Spanje. Die mannen rijden hier als zotten.

Stilte.

MITTA

Hoe laat is het?

IDA
Tijd om een horloge te kopen.

ROSA
Het is twee minuten later dan daarnet.

Stilte.

IDA
meer. (ontspant haar houding) Die komt niet

ANNA
Jawel. Hij heeft het nog gezegd deze namiddag: esta noche [tot vanavond] zei hij.

IDA
Hebt ge dat wel goed verstaan? Op onze leeftijd...

ANNA
Spreek voor uw eigen. Ik hoor nog altijd heel goed. Ik heb een zuiver gehoor, altijd al gehad.

ROSA
Zijn vrouw zal waarschijnlijk nog niet klaar zijn. Hoe waren wij vroeger...

MITTA
Vroeger wel, ja.

ANNA
Nu nog.

MITTA
wel, ja. (terzijde) Sommigen

ANNA
Wat?

IDA
Ik dacht dat gij een zuiver gehoor had?

ROSA
Dames, alstublieft.

Stilte.

MITTA
Ik ga iets anders doen.

IDA
En ik ga zitten. Van al dat staan krijg ik altijd slapende benen. Raar hé?

ANNA
(ironisch) Ja, raar hé.

ROSA

Wacht. Ik hoor iets op de oprit.

ANNA

(luisterend)

Ik niet.

IDA

Hier, miss Zuiver Gehoor.

De dames, momenteel uiteen gezwermd, kijken vanuit hun positie naar het gat in de haag. Daar komt Pedro, chique gekleed, met zijn fiets opgereden.

PEDRO

Lo siento, lo siento, mil veces lo siento [Sorry, sorry, duizendmaal sorry].

ROSA

Zie je wel dat ik het juist heb gehoord.

IDA

(sarcastisch naar Anna) Gij wel, ja.

PEDRO

(snel)

Lo siento, pero el pequeño está enfermo y ha entregado todo a mi mujer, que, de esta manera, por supuesto, no podía venir. [Sorry, maar de kleine is ziek en heeft alles overgegeven op mijn vrouw die, op deze manier, natuurlijk niet kon komen.]

ROSA

Hola! Niet zo snel. Zo kunnen we natuurlijk niet volgen. Rustig, tranquila. Waar is je vrouw en je zoon?

PEDRO

Mi esposa está en casa [Mijn vrouw is thuis].

MITTA

Thuis. Dat heb ik verstaan. Maar waarom?

ANNA

Dat heeft hij niet gezegd.

ROSA

Por qué [Waarom]?

PEDRO

(traag)

Mi hijo está enfermo. Tuvo que rendirse. A mi esposa que había cambiado. Ella es todo sucio.[Mijn zoon is ziek. Hij heeft moeten overgeven. Op mijn vrouw die zich had omgekleed. Ze is helemaal vies.]

ROSA

Oei, dat is niet goed.

IDA

Wat?

MITTA

Wat heeft hij gezegd?

ROSA

Zijne kleine is ziek geworden en nu zit zijn vrouw thuis onder de... alé ja, ge weet wel.

IDA

Och zwijg. Subiet krijg ik het ook.

MITTA

Vraag of dat we iets kunnen doen.

ROSA

¿Podemos hacer algo? [Kunnen we iets doen?]

PEDRO

No. Pero yo quiero ir a casa pronto. [Nee. Maar ik wil wel snel naar huis.]

ROSA

Dat is jammer, maar begrijpelijk. Hij wil naar huis.

IDA

Dat versta ik.

MITTA

Maar toch niet zonder een stukje taart?

ANNA

En we moeten nog even zingen.

ROSA

Ik denk niet dat hij daar tijd voor heeft nu. Laat staan goesting.

MITTA

Vraag hem eens of hij zin heeft in een stukje taart.

ROSA

Hij wil naar huis. Ik denk niet dat...

MITTA

Vraag het hem.

ROSA

Oké. Mis amigos espero que pueda quedarse aquí y ellos quieren que usted desea ofrecer un pedazo de torta. Ver que hay? [mijn vriendinnen hopen dat je nog even kan blijven en ze willen je graag nog een stukje taart aanbieden. Zie je dat zitten?]

PEDRO

No me habría importado ir a casa. Pero para un pedazo de la torta, me puedo quedar. [Ik zou eigenlijk naar huis moeten. Maar voor één stukje taart kan ik wel blijven.]

ROSA

Dat is goed.

(tot de anderen)

Het is goed. Hij blijft nog heel even.

MITTA

Ik ga onmiddellijk de taart halen.

Mitta spurt naar binnen.

ANNA

Dat is goed nieuws. Dan kunnen we toch zingen.

ROSA

Het is al goed.

Mitta komt terug met de taart waarop enkele kaarsjes zijn aangestoken. Anna zet de Spaanse versie van Happy Birthday in: "Feliz cumpleaños a ti. Feliz cumpleaños a ti. Feliz cumpleaños querido Pedro, feliz cumpleaños a ti."

Pedro is zichtbaar ontroert. Ida geeft hem een warm schouderklopje. Als het lied gedaan is, applaudisseren de dames en Pedro voor elkaar. Daarna blaast Pedro de kaarsjes uit.

PEDRO

Deseo que tus amigos pueden todavía ser largo y que estaría trabajando, aún es largo para usted, porque usted es la mejor cosa que me ha pasado. [Ik heb gewenst dat jullie nog lang vriendinnen mogen zijn en dat ik nog lang voor jullie zou mogen werken, want jullie zijn het beste wat mij is overkomen.]

ROSA

Dat is een mooie wens, Pedro.

IDA

Hey, je mag een wens niet uitspreken want dan komt hij niet uit. Ook niet in het Spaans.

Mitta deelt ondertussen de taart uit. Ze geeft het eerste stukje aan Pedro.

MITTA

Hier zie jongen. Laat het u smaken.

PEDRO

Gracias! [Dank u]

Terwijl Mitta de stukken verder uitdeelt, heeft Anna de muziek luider gezet. Er klinkt leuke dansmuziek.

MITTA

Smakelijk hé, mannekes. Hoe zeg je dat in het Spaans? Smakelijk?

ROSA

Buen apetito. [Smakelijk eten]

MITTA

Buen apetito, Pedro.

PEDRO

Buen apetito, a todos. [Smakelijk eten aan iedereen]

MITTA

(tot Pedro) Zelf
gemaakt.

PEDRO

¿Qué? [wat?]

MITTA

Zelf... ach, laat maar zitten. Laat smaken, jongen.

ROSA

Amai, Mitta. Lekker hoor.

MITTA

Ja, als er een ding is dat ik heb geleerd de afgelopen jaren, dan is het wel taart bakken. Wat moet een mens anders doen met al zijn vrije tijd?

ANNA

Ik heb daar nooit tijd voor gehad. Ik zou dat nochtans wel graag kunnen.

MITTA

Awel. Ik zal u dat leren, zie. Nu dat ge hier zijt, hebt ge toch zeeën van tijd. En dat rijmt.

ANNA

Graag.

IDA

En mij ook.

ROSA

We gaan hier binnenkort dan toch nog een bakkerij hebben in het dorp.

De dames lachen. Pedro begrijpt niet waarom en staart hen geamuseerd aan.

PEDRO

Por qué te ríes?[waarom lachen jullie?]

ROSA

Waarom we lachen? Omdat we gelukkig zijn, hé.

ANNA

Lang leve het leven.

ROSA

(tot Pedro) Viva la
vida!

Er klinkt een leuk deuntje op de radio.

IDA

Zin om te dansen, Pedro? Danser?

MITTA

Dat is Frans, schat.

IDA

Dat weet ik. Maar ik ben er zeker van dat hij mij verstaat.

Ze voegt de daad bij het woord en zet Pedro zijn bordje weer weg. Ze neemt zijn handen en begint te dansen op het (uptempo maar zwoele) ritme van de muziek. Pedro danst mee, zij het ietwat houtherig. Hij heeft er wel plezier in.

Anna en Mitta dansen nu ook met elkaar. Rosa kijkt genietend toe op de fratsen van de dames. Er wordt gelachen en geknoeid.

*De gsm van Anna gaat over. Ze onderbreekt de dans en neemt hem op.
Rosa gaat nu met Mitta dansen.*

*Anna kan de stem aan de andere kant nauwelijks verstaan door de drukte en
verwijderd zich zo ver mogelijk naar voor, één vinger in haar oor.*

ANNA

Yes. Wait one moment. It's far too noisy in here...

Oké. Yes. Now I can hear you very good. Yes. Anna speaking. The results? Are they good? I hope so... An appointment? As soon as possible?... Tell me doctor. I wanna know right now. This is My body and my descision. I have the right to know, right now!

*Anna's gezicht vertrekt van kwaad naar berustend en verdrietig. De andere
zien dit en stoppen met dansen. De muziek wordt uit gezet.*

ANNA

Oké. I understand. And how long do you think I've got? Oké. thank you. I stop by as soon as possible.

PAUZE

AKTE II

SCENE 6

Enige dagen zijn gepasseerd. Rosa komt uit de achterdeur. Mitta en Ida staan reeds bij elkaar te wachten.

MITTA
En?

ROSA
Ze slaapt nog steeds.

IDA
Misschien maar beter zo.

ROSA
De dokter heeft haar iets gegeven om te kalmeren en daar is ze slaperig van geworden.

MITTA
En wat wist hij nog te vertellen?

ROSA
Niks positiefs. Het is uitgezaaid, terminaal en chemo zou het einde alleen maar uitstellen.

MITTA
Maar dat gaat ze toch doen?

ROSA
Ge kent ze toch. Ze is altijd heel koket geweest.

IDA
Nog steeds.

ROSA
En haaruitval past niet in haar schoonheidsideaal. Evenmin als de wallen en de vele nachtelijke braaksessies.

IDA
Wat zou jij doen?

MITTA
Wat kan mij mijn haar schelen! Ik zou er voor gaan, er voor vechten.

IDA
En weten dat het u leven hooguit een half jaar verlengt?

MITTA
Ja.

IDA
En wat voor half jaar. Constant in het ziekenhuis, misselijk, overgeven, verzwakt.

MITTA
Gij kunt ne mens nogal moed geven, hoor.

ROSA
Maar ze heeft wel gelijk.

MITTA
Dus gij zou ook niets doen?

ROSA
Ik weet het niet. Dat hangt er van af.

MITTA
Ik zou het op zijn minst proberen. Baadt het niet, dan schaadt het niet.

IDA
Probleem is juist dat het enorm schadelijk is.

MITTA
Ja, zeg. Ik wil daar eigenlijk niet over nadenken. Anna is alles wat telt nu. Zij moet beslissen.

ROSA
Ik vind het zo erg voor haar.

IDA
Dat is het ook.

MITTA
Weet haar man hier al van? Anthony? Tony? Wat was het?

ROSA
Toine.

MITTA
Juist.

ROSA
Nee. En dat is misschien wel beter zo. Toine is zo dement dat hij niet meer beseft dat hij in een home zit, laat staan dat hij getrouwd is.

IDA
En toch komt Anna naar Spanje?

ROSA
Anna is altijd de pijn ontvlucht. Dus ook die van een dementerende man die haar niet meer herkent of erkent.

MITTA
Ik zou al blij zijn dat ik een man had.

IDA
Anna was altijd op reis. Die hebben nooit veel tijd samen doorgebracht en nu is het te laat.

MITTA
Dat bedoel ik juist.

ROSA
Ze zal het home wel ten gepaste tijde inlichten. Maar ik denkt dat ze eerst zelf zal moeten aanvaarden wat boven haar hoofd hangt.

MITTA
Zal ik anders bellen met het home?

ROSA
Ik denk dat ze dat zelf wel zal willen doen.

IDA
Kunnen we überhaupt IETS doen?

ROSA
Er zijn. Dat is alles. Er gewoon zijn.

Anna verschijnt in de deuropening, versuft en duidelijk getekend van verdriet. De andere dames vallen stil, niet goed wetend wat te zeggen. Rosa raapt haar moed bijeen.

ROSA
Hey, nachtegaaljte. Wakker?

Anna glimlacht enkel klein. Er valt een pijnlijke stilte. Met lood in haar schoenen komt Anna dichterbij. Als Anna beneden is:

IDA
Ik vind het zo erg voor u.

Ida grijpt Anna vast en samen huilen ze. Mitta legt voorzichtig een hand op Anna's schouder. Ze wrijft er over.

MITTA
We zijn er voor u, lieverd. Wat er ook gebeurt.

ANNA
(herpakt zich)
Dat weet ik, lieverd. Jullie zijn schatten. Allemaal. Maar eigenlijk wil ik helemaal niet zo'n droeve gezichten zien.

Anna produceert met enige moeite een glimlach op haar eigen gezicht.

ANNA
Dus, Rosa, alleen maar warme gedachten. Oké?

ROSA
Misschien moeten we...

ANNA
(kordaat)
Oké?

ROSA
(met moeite)
Oké.

ANNA
Mitta? Vliegen we er terug in?

Mitta kan niets zeggen. Ze overweegt de gedachte terwijl ze Anna aankijkt. Ze geeft enkel een betraande glimlach terwijl ze knikt.

ANNA

En Ida. Het komt heus wel in orde.

IDA

(eerder kwaad, overmand door emotie) Vind je? Jij gaat dood. Dan komt het niet in orde.

ANNA

Ida...

IDA

Sorry dat ik het zo hard stel, maar jij gaat dood. We gaan u zien aftakelen en zeker worden en op den duur schiet er niks meer van u over en gaat ge dood.

*Ida loopt weg van de groep. Mitta en Rosa reageren gespannen.
Anna gaat naar Ida toe en neemt haar vast.*

ANNA

Hey, wat wringt er?

IDA

Ik heb het allemaal al meegemaakt bij mijn moeder. Die ben ik op jonge leeftijd verloren, ook aan kanker, toen dat het nog geen kanker was maar gewoon een dodelijke ziekte. Ik heb dat toen niet beseft maar ze heeft enorm afgezien. Ik wil niet dat jij hetzelfde meemaakt. Gij verdient dat niet. Ik wil niet dat gij afziet.

ANNA

Ik ga ook niet afzien.

IDA

(schrikt van deze uitspraak) Wat bedoel je?

ANNA

Ik moet het nog even verwerken, maar ik ga niet lopen treuren. Ik ga zo lang ik kan, niet anders in het leven staan. Ik heb mijn hele leven geleefd in plezier en genot. Ik ben niet van plan om dat op te geven de laatste maanden van mijn leven. Het moet de "bloemeké" zijn hier, geen pietepeuterig kaarsje.
(gesterkt door haar eigen speech) En nu wil ik een Sangria.

De drie dames reageren tegelijk.

IDA

Ik zal hem wel gaan halen.

ROSA

Ik zal hem wel gaan halen.

MITTA

Ik zal hem wel gaan halen.

Alle vier de dames lachen omwille van dit "toeval". Mitta snelt naar binnen.

ANNA

Zo mag ik het horen, zie. Ik heb het gevoel dat ik hier niks te kort ga komen.

IDA

Awel. Dat vind ik nu knap van u zie. Dat gij zo positief in het leven kunt staan.

ANNA

Het is maar hoe dat je het aanpakt. Het leven is te kort om in bed te blijven kniezen. Ik denk dat ik dat wel bewezen heb.

Mitta komt terug met de Sangria-fles en vier glazen. Ze schenkt in, eerst bij Anna, dan bij de rest en ten slotte bij zichzelf.

ANNA

(eerder plagend) Zonde dat er geen fruit in zit.

MITTA

Ja. Dat heb ik nog niet kunnen snijden op zo'n korte tijd.

IDA

Moet ik wat snijden?

ANNA

Doe geen moeite.

ROSA

Dat is geen moeite. Appelsien?

IDA

Of een appeltje?

ANNA

Doe er nog een betterfoodkoek in en ge hebt een heerlijk fruitpapje. Ik ben toch al lang geen klein kind meer, dus moet ge mij ook zo niet behandelen.

ROSA

Maar...

ANNA

Niks te maren, oké?

ROSA

Oké.

ANNA

Op het leven?

Deze heildronk wordt gezamenlijk beantwoord.

ROSA

Op het leven!

IDA

Op het leven!

MITTA

Op het leven!

SCENE 7

Het is late namiddag, naar de avond toe. Mitta houdt een kaart van Spanje voor zich. Ze is druk in de weer om van alles op te schrijven en aan te duiden. Ida komt uit het huis en ziet het aan.

IDA

Lukt het?

Mitta schrikt waardoor de kaart verkreukelt.

MITTA

Je doet me schrikken.

IDA

Slecht geweten?

MITTA

Nee, te geconcentreerd bezig.

IDA

Wat zijn je eigenlijk aan het doen?

MITTA

Een route aan het uitstippelen.

IDA

Ik had al zo'n donkerblauw vermoeden... En waar trekt je naartoe?

MITTA

Ge weet dat we van Anna moeten doen alsof er niets aan de hand is, hé?

IDA

Mmmh.

MITTA

Wel ik kan dat niet. Ik ben zo niet. Ik wil iets doen.

IDA

Ik vrees dat je niets kunt doen.

MITTA

Dat weet ik. Maar hier stilletjes blijven wachten kan ik ook niet.

IDA

Dus gaat je weg?

MITTA

Ja. Nee. Ik kom wel terug, hé. Ik wil naar Compostela.

IDA

Te voet?

MITTA

Dat weet ik nog niet. Dat was ik net aan het opzoeken.

IDA

Schat, ik denk dat, ruw geschat, Compostela zo'n klein duizend kilometer hier vandaan ligt. En dan heb ik het nog over de afstand in vogelvlucht. Als je te voet wil gaan, denk ik dat je nog een paar kilometertjes verder zal moeten stappen.

MITTA

Dat is wel ver.

IDA

Mmmh.

MITTA

Misschien niet echt meer iets voor dames van onze leeftijd.

IDA

Niet noodzakelijk. Mijn groot tante trok elk jaar te voet naar Lourdes en die is er 93 geworden.

MITTA

Dus toch?

IDA

Als we vijftientig kilometer per dag afleggen, en dan moet ge al goed doorstappen, dan zijn we er binnen 40 dagen. en dan mag er nog niets gebeuren onderweg waardoor we moeten stoppen.

MITTA

Anders moeten we met uw auto gaan?

IDA

Ik denk dat ge dan te voet sneller zijt...

MITTA

Komt dat eigenlijk in orde met uw auto?

IDA

Hij staat bij de garage. Ze gingen er naar kijken, maar ze hebben er geen goed oog in. Ze gaan het mij nog laten weten, maar ik denk dat de kosten om hem te herstellen te hoog zullen zijn. Dan ga ik er niet meer aan beginnen.

MITTA

Moet ik bijleggen?

IDA

Nee.

MITTA

Het is toch een beetje onze auto?

IDA

Het is lief dat je dat wil doen, maar dat hoeft niet.

MITTA

We geraken dus met andere woorden niet in Compostela?

IDA

Dat heb ik niet gezegd.

Rosa komt buiten. Ze heeft de laatste zin gehoord en pikt er op in.

ROSA
Wat heb je niet gezegd?

IDA
Dat we niet in Compostela zouden kunnen geraken.

ROSA
Te voet? Dat denk ik ook niet.

IDA
Nee. Met mijn wagen.

ROSA
Tja. Dan helemaal niet. Het is te zeggen, ik denk wel dat je er ginder mee zou geraken, als je tijd zou hebben, maar of dat apostel Jakobus ook auto's geneest, dat weet ik niet...

MITTA
Het is wel niet voor de auto hé. Het is voor Anna.

ROSA
Oh. Wil Anna wel dat we dat doen?

MITTA
Ze heeft niets te willen. Ik vind dat wij dat MOETEN doen. Ik voel dat ik IETS moet doen. Wij gaan, of Anna nu wil of niet. Alé, als jullie mee willen. Anders ga ik alleen.

IDA
Ik weet niet. Het is wel ver.

MITTA
Voor Anna is niks te ver. We kunnen ook met de trein gaan en dan het laatste stukje te voet doen of zo.

ROSA
Ik weet niet. Ik denk dat een auto sneller is. Met een trein moet je vijfendertig keer overstappen of zo.

Mitta vouwt de kaart toe.

MITTA
(enigszins kwaad en teleurgesteld)
Dan niet. Ik dacht dat het wel een goed idee was.

IDA
Had de wagen in orde geweest, dan was het dat ook geweest.

ROSA
(plots)
Ik heb een idee. Hier niet ver vandaan ligt Santa Cova.

MITTA
Santa wie?

ROSA
Santa Cova. De heilige grot met de zwarte madonna. Die ligt in Montserrat.

*Mitta vouwt de kaart weer open en zoekt
Montserrat op.*

MITTA

En is dat ook een bedevaartsoord?

ROSA

Ja. Een goed uur rijden van hier, dieper het land in. Dat ligt bovenop een berg.

IDA

Dat uurtje rijden zouden we nog kunnen riskeren met mijn wrak, maar die bergen, dat betwifel ik.

ROSA

Er is ook een treintje dat u naar de grot brengt.

MITTA

Lijkt me prima. Wanneer zijn we weg?

IDA

Mij gelijk. Morgen al?

ROSA

We zullen het aan Anna vragen. Als ze zich morgen goed voelt, zijn we weg.

MITTA

Des te sneller we in die grot aankomen, des te sneller kunnen de
noveenkaarsen hun werk doen.

IDA

Ik ben niet zo gelovig, nooit geweest, maar baat het niet, dan schaadt het niet.
Zeker in deze.

MITTA

Al is bidden en hopen het ENIGE dat ik kan doen, dan heb ik toch nog het
gevoel dat ik iets KAN doen.

SCENE 8

De scène is verlaten. Het is nacht en enkel de schemering van de maan verlicht de tuin. Op wat krekels na blijft het lang stil op het podium.

Het licht van de keukenblok gaat aan. Even later horen we een gil van Ida en het vallen van borden. Ze komt buiten gestormd met een leeg besmeurd bord. Ze gilt opnieuw, ditmaal van frustratie. Ze blijft gillen tot Rosa buiten komt in haar slaapjapon.

ROSA
Hey, hey! Kan dat niet wat stiller.

IDA
Er zit een dingetjes binnen.

ROSA
Een wat?

IDA
Zo'n krokodil, maar dan in het klein.

Mitta komt nu ook buiten in een lang slaapkleed.

MITTA
Wat is er hier aan de hand?

IDA
Er zit een dingetjes binnen.

ROSA
(ironisch) Een
krokodil.

MITTA
Een krokodil?

IDA
Ja. Nee. Alé, geen echte krokodil. Hoe noemt dat? Een varaan of zo.

MITTA
Dat kan toch niet.

IDA
Jawel. Ik heb hem zelf gezien. In de keuken.

Anna komt nu ook buiten in een korte kimono van satijn.

ANNA
Zeg, kan dat hier niet wat stiller? De normale mensen proberen op dit nachtelijk uur nog te slapen.

ROSA
(ironisch)
Ida heeft een krokodil gezien in de keuken.

IDA
Rosa!

MITTA
Een varaan!

ANNA
Hier in de keuken?

IDA
Ja.

ROSA
Dat zegt ze toch.

IDA
Geloven jullie mij dan niet misschien?

ANNA
Ik wil wel geloven dat je iets hebt gezien, maar een krokodil...

IDA
Varaan.

ANNA
...of een varaan... dat lijkt me sterk.

IDA
En toch is het zo.

ANNA
Lieverd. Hier komen geen varanen en geen krokodillen voor. Die komen voor in Afrika en Azië, maar niet hier.

IDA
Wat zat er dan binnen op de keukentafel te eten van onze taart?

ANNA
Wat jij gezien hebt is hooguit een hagedis.

MITTA
Of een salamander.

ROSA
Maar geen krokodil.

IDA
Hoe dan ook, Ik zet hier geen voet meer in dat huis voor ik weet dat dat gevaarlijk beest gevangen is.

MITTA
Slaap wel dan. Zal ik een dekentje brengen?

IDA
(kwaad)
Haha. Zeer grappig.

ROSA
Dat is hier normaal. Die beesten komen 's nachts naar buiten, in dit geval naar binnen, op zoek naar eten.

ANNA

(speels mee honend)

En gelijk dat gij taart kunt bakken... mocht ik een salamander zijn, ik zou ook naar binnen gaan.

IDA

Ga dat beest nu maar vangen, voor dat hij de rest van de taart heeft opgegeten.

ROSA

Zo veel eten die nu ook weet niet, hoor.

ANNA

(plagend)

Juist genoeg om dat een dutje te gaan doen op uw bed.

IDA

Laat het uit, hé.

ANNA

Ik zal wel eens gaan zien.

MITTA

Ik ga mee. Ik wil dat beest wel eens zien.

Anna en Mitta gaan naar binnen. We horen wat gerommel en gestommel. Het licht dat door de ramen naar buiten valt, toont de schaduwen van een jagende Anna en Mitta.

ROSA

Zijt ge echt zo bang van die beestjes?

IDA

Ik moet er niks van hebben. De schubben en dat slijm...

(bibbert)

Ik krijg er de kriebels van

Mitta komt terug, haar handen op elkaar.

MITTA

(roept naar Anna, binnen) Pas op achter u, hij valt aan!

IDA

Haha. Grappig hoor.

MITTA

Moet ge hem eens zien?

IDA

Doe hem weg.

MITTA

Zo'n klein beestje?

ROSA

Ik wil hem wel eens zien.

MITTA

(tot Ida) Gij
echt niet?

IDA

Echt niet.

Mitta doet alsof ze de hagedis naar Ida gooit. Haar handen zijn echter leeg. Ida gilt weer, tot ze beseft dat er niets gebeurd is. Mitta lacht. Rosa bemiddelt.

ROSA

Zo is het wel goed geweest, Mitta.

MITTA

Oké, oké. Een klein lolletje kan toch wel?

IDA

De lol is er af.

ROSA

Waar is hem?

MITTA

Anna heeft hem gevangen in een lege confituurpot. Ze is haar handen even aan het wassen want die salamander zijn staart hing vol taart.

Anna komt net buiten met in haar handen een confituurpotje gevuld met taart en salamander. ze laat hem aan iedereen zien.

ROSA

Mag ik eens zien? Oh, hoe schattig.

MITTA

Het is nog een kleintje. Moet jij nu ook eens zien, Ida.

IDA

Nee. Ik vind dat al groot genoeg.

ANNA

Maar hij zit achter glas.

IDA

Zelfs dan. Als hij mij met van die ogen bekijkt. Nee merci!

MITTA

En zo'n beesten zien 360 graden rondom rond dus pas maar op.

IDA

Doe hem maar gauw weg.

Anna gaat naar het zwembad, langs de haag.

ROSA

En kunnen we nu dan eindelijk gaan slapen?

MITTA

(geeuwt)
Ik doe mee. Ik stik nog van de vaak.

IDA
Ik niet. Ik ben klaarwakker.

Anna komt terug.

ANNA
Ik heb hem in het bosje gezet. Die zien we niet gauw terug.

IDA
Gelukkig.

ROSA
Ga jij ook terug slapen?

ANNA
Nee. Het is goed buiten. Ik blijf nog even hier.

ROSA
Oké. slaapwel.

ANNA
Slaapwel.

IDA
Slaapwel.

MITTA
Ik kruip er ook weer in.

IDA
Tot morgen.

ANNA
Ja. Slaapwel.

*De rust en de krekels keren weer. De dames zetten zich op de
tuinstoelen.*

ANNA
Ik wist niet dat jij zo bang was van beesten.

IDA
Ik heb het er nooit mee gehad. Ik moet niks hebben van vogels en reptielen.

ANNA
Alé?

IDA
Ja. Ik heb als kind vroeger veel nachtmerries gehad over beesten: dat ik werd
aangevallen door slangen of dat er krokodillen achter me aan zaten.

ANNA
En de vogels dan?

IDA
Dat zijn gewoon vieze beesten. Die schijten alles onder, excusez-moi le
mot.

ANNA

Dat heb ik nu helemaal niet. Meestal zijn die beesten banger van ons dan wij van hun en als ze aanvallen is dat louter omdat ze zich aangevallen voelen en zichzelf of hun familie willen beschermen.

IDA

Weet ik wel. Maar ik moet er niets van hebben.

Even een stilte waarin de krekels overheersen. De dames staren naar de hemel.

IDA

Mooi hé?

ANNA

Ja. Prachtig. En hij komt hier nog beter tot zijn recht dan in België.

IDA

Tja. Zolang de mensen daar aan lichtpollutie blijven doen, zullen ze nooit ten volle van de hemel kunnen genieten.

ANNA

En het zijn er zo veel.

IDA

Miljarden. Ze zeggen dat er evenveel sterren zijn als dat er mensen...gestorven zijn.

(onmiddellijk)

Sorry, ik had dat niet mogen zeggen.

ANNA

Waarom niet?

IDA

Ja, omdat gij... omdat gij...

ANNA

Dood gaat?

IDA

Ja. Dan zeg je zoiets toch niet.

ANNA

En waarom niet?

IDA

Ja...euh.

ANNA

Ik ga dood, ja. En misschien vinden we allemaal dat het te snel is. Ik in ieder geval wel. Maar jij gaat toch ook dood?

IDA

Dat is waar.

ANNA

Misschien nu nog niet meteen. Hopelijk voor jou zeker niet. En misschien ook niet aan zo'n smerige ziekte, maar ooit verwisselen we allemaal het tijdige voor het eeuwige, toch?

IDA

Ja.

ANNA

Wel dan. Dan moet je geen schrik hebben om dood te gaan. Laat staan om er over te praten. Over enkele tientallen jaren zitten wij allemaal daarboven.

IDA

Ha. Best grappig. Jij bent je hele leven al een ster geweest en als je dood bent, word je waarschijnlijk de stralendste van allemaal.

ANNA

(vrolijk overtuigd)

Zo is het.

Er valt even een rustige stilte.

IDA

Ik vind dat ongelooflijk hoe jij dat op pakt. Ik ben de dood van mijn vader nog steeds niet te boven. Ik mis hem nog elke dag.

ANNA

Het is leuk om te weten dat iemand u mist. Dat is een teken dat ge geliefd zijt. Als niemand u zou missen, dan moet ge u zorgen beginnen maken.

IDA

Maar ik mis die verbondenheid met Vava.

ANNA

We blijven allemaal verbonden of we nu hier zijn of daarboven.

IDA

Dat is toch anders.

ANNA

Dat is vooral hoe jij er tegenover staat. Zie je die drie sterretjes daar? Met daarboven en daaronder telkens twee sterren?

IDA

Ja.

ANNA

Dat vormt de riem, de schouders en de knieën van Orion, een Griekse strijder. Die staan lichtjaren uit elkaar, maar door de mens zijn ze voor eeuwig verbonden. Gewoon omdat wij er voor kiezen. Als jij gelooft dat je Vava een sterretje is daarboven, ben je voor altijd met elkaar verbonden en zal dat sterretje je overal volgen. Waar je ook bent en wat er ook gebeurt, je zal het altijd herkennen.

IDA

(glimlacht)

Bedankt.

ANNA
Waarvoor?

IDA
Voor alles. Ik heb spijt dat we elkaar pas een goeie maand geleden hebben leren kennen.

ANNA
En dat het nog maar een paar maand zal duren.

IDA
Zeg dat nu niet. Misschien...

ANNA
Het is de waarheid Ida. Ik ben blij voor elk moment dat ik gehad heb. Ik heb nergens spijt van. Het is mooi geweest.

Er valt een stilte.

ANNA
En nu ga ik toch wel mijn bedje nog even opzoeken. Anders haal ik het einde van de dag misschien zelfs niet.

IDA
(geaffronteerd)
Zeg!

ANNA
Dat was een grapje, hé. Slaapwel.

IDA
Slaapwel.

Anna gaat naar binnen. Ida kijkt nog even naar boven naar de sterren.

IDA
Ja, Vava. Ge gaat er een goede vriendin bij krijgen daarboven. Ik ben er zeker van dat ze u gaat bevallen. Alé. Slaapwel.

Ida gooit een handkus naar de sterren. Ze gaat ook naar binnen. De krekels nemen over.

SCENE 9

Enkele maanden later. Het avondrood van de ondergaande zon schijnt op de achtergevel. Op een ligzetel ligt Anna, zwaar getekend door de kanker en een beetje versuft van de pijnstillende medicatie. Ze is vermagerd (?). De andere dames en Pedro, opnieuw chique gekleed, zitten er naast.

Iedereen heeft een glas Sangria vast.

ROSA
Oké. Wie bijt er de spits af?

Er komt enkel een afwijzende reactie.

ROSA
Goed. Goed. Dan begin ik zelf.

Rosa gaat naar de veranda en draait zich op de trap om. Dat wordt haar podium.

ROSA
Oké, dames en "maschi" [heren], ik geef onmiddellijk toe dat ik hierin niet goed ben.

ANNA
Niet op voorhand excuseren.

ROSA
Nee, echt. Ik praat niet graag voor een publiek. Maar voor u, Anna, wil ik dat zeker doen. Anna, de eerste keer dat wij elkaar ontmoet hebben, moet ergens vlak na de oorlog geweest zijn, maar ik herinner het mij nog als de dag van gisteren. We moeten zes zijn geweest. Ik ging al jaren naar de Ursulinnen en gij kwam toen voor de eerste keer naar school. We waren bezig met onze eerste leesles: "aap eet noot" of zo, toen de directrice binnenkwam. We moesten altijd recht gaan staan naast onze bank als de directrice binnen kwam, maar ik denk dat de staande ovatie die we gaven voor u bedoeld was, de eerste in velen. Net verhuisd naar ons dorpje en ge kreeg een plekje naast mij. Dat moet het begin geweest zijn van onze mooie vriendschap. Hoeveel dagen hebben wij niet gesleten samen: samen hinkelen, samen rekken, samen met de poppen spelen, ... maar ook samen woorden hebben over dezelfde jongen!

ANNA
Het is u vergeven.

ROSA
Merci. U ook. Wij hebben samen gelachen, samen gehuild en zelfs al waart ge een jaar lang op wereldreis, dan nog was ons weerzien alsof het nooit anders was geweest. Je bent een echte vriendin en daarom hef ik het glas op u. Een gelukkige verjaardag! Schol!

Alle dames en ook Pedro drinken van hun Sangria.

ANNA
Dank u wel. Ik ben ook heel blij u als vriendin te hebben. Jullie allemaal trouwens. Of als amigo [vriend] natuurlijk, hé, Pedro?

PEDRO
Si, Amigo [Ja, vriend]

MITTA
Wie is de volgende? Ikke niet.

IDA
Ik durf niet.

ROSA
We hebben beloofd allemaal iets te doen, dus gij ook.

IDA
Jaja, straks.

PEDRO
Bueno. [Goed]

*Pedro gaat nu op de trap staan en haalt een papiertje boven.
Hij begint te praten in gebrekkig Nederlands met een zware
Spaanse tongval, maar hij doet zijn best.*

PEDRO
Beste Anna. Ik ken u nog maar enkele maanden. Maar jij was altijd een vrolijke / grappige verschijning. Altijd lachen, altijd zingen. Jij bent zoals de Spaanse zon. Heet en graag gezien. Happy Birthday. [Querida Anna. Te conozco tan sólo unos meses. Pero siempre fuiste una apariencia feliz / divertido. Siempre sonriente, siempre cantando. Eres como el sol español. Caliente y me gustó. Feliz cumpleaños.]

Er volgt applaus. Pedro glimlacht verlegen en komt snel de trap af.

ANNA
Zeer goed, Pedro. Muy bien!

PEDRO
Con ayuda de Ida [Met de hulp van Ida].

IDA
Je moet toch niet zeggen dat ik geholpen heb.

PEDRO
Estoy muy agradecido por eso.[Ik ben jou daar zeer dankbaar voor.]

ROSA
Zeer schoon dat je het in het Nederlands hebt aangedurfd. Dat is niet evident.

ANNA
Kom hier mijne grote vriend.

Anna en Pedro geven elkaar een innige knuffel die even duurt.

MITTA
Pas maar op want Anna staat zo heet als el sol [de zon].

ROSA
Mitta!

MITTA
Wat? Dat zei hij toch?

IDA
Warm als de zon, dat bedoelde hij. Warm.

MITTA
(gespeeld)
Ah...

IDA
Doe gij uw ding maar, in plaats van commentaar te geven.

MITTA
Oké. Geen probleem.

Mitta gaat nu op de trap staan.

MITTA
Ik heb een gedicht geschreven. Een kleintje over...dat zul je wel horen. Het is getiteld: "Anna", uiteraard.
(leest af)
Anna: Anna, Anna, Anna de nachtegaal ging naar Spanje, dronk Sangria en at appelsientjes van oranje.

IDA
Precies of het is al Sinterklaas.

ANNA
Ssst.

ROSA
Ssst.

MITTA
Hoor je een aria, dan begint de dag. Zie jij haar staan, dan zie je een lach. Zij is steeds het zonnetje in huis, en vooral niet bang van een salamander of muis. Zij is moedig en beresterk, volgens mij geschapen als het betere werk. Opgeven staat niet in haar woordenboek. We kennen haar als een stoere moek...e.
(stopt even met dichten)
Ja, die laatste kreeg ik niet helemaal juist.

ANNA
Doe voort. Ge zij goe bezig.

MITTA
Anna is op de hele wereld geweest, en elke dag van haar leven was een groot feest. Zelfs vieze ziektes krijgen haar niet klein, Ik ben blij dat ik haar vriendin mag zijn. Spanje bleek haar natuurlijke biotoop want het maakt haar heel erg blij, vooral de knappe poolboy neemt ze er maar wat graag bij. Nu ze zeventig wordt, wordt ze wel sneller moe,...

ANNA
Dat is niet waar.

MITTA
Maar trots als ze is, geeft ze dat niet graag toe. Dus wil ik toosten op een "schoon mevrouw". Ik durf het eerlijk zeggen: "Ik hou van jou".

Applaus.

ANNA

Heel leuk, Mitta. Ik wist niet dat je dat zo goed kon.

MITTA

Ach weet ge, ik heb er wel wat tijd in gestoken. Het zit nog niet helemaal juist.

ANNA

Geeft niet. Ik ben er heel blij mee.

MITTA

Hier. Ik hoop dat je het kan lezen.

ANNA

Ik ken het vanbuiten. Kom hier. Dan krijg je ook een knuffel van mij.

Er wordt geknuffeld. De tekst wordt overhandigd.

IDA

Heel leuk gedaan, Mitta.

ROSA

Heel typerend.

MITTA

Merci. En dan nu Ida.

IDA

Ja wacht. Ik ben zo terug.

Ida loopt naar binnen.

MITTA

Wat gaat die doen?

ROSA

Ik weet het niet. Ze heeft geen woord gelost over wat ze ging brengen.

MITTA

Waarschijnlijk nog even naar de WC voor haar zenuwen.

ROSA

We zullen wel zien. Misschien moet ze zich nog verkleden.

MITTA

Zou het?

ROSA

Gaat het nog, Anna?

ANNA

Ja, ça va. Alleen een beetje moe. Dat is alles.

ROSA

Als ge moe zijt, stoppen we.

ANNA

Hey, ik wordt maar één keer zeventig! En dan Ida haar stukje missen...

ROSA

Ja, maar toch.

ANNA

Tut, tut. Feesten zullen we, al wordt het een pyamafuif.

Ida komt in de deuropening staan. Er is schijnbaar niets gewijzigd. Ze komt op het trapje staan.

MITTA

Moest je nog even naar het gemak?

IDA

Gemak?

MITTA

Ge moet toch niet zenuwachtig zijn. Ge kent ons toch.

IDA

Ah nee. Ik moest niet (naar het toilet). Ik moest nog iets gaan halen.

MITTA

Ik ben benieuwd.

IDA

Bon. Anna. Ik ben helemaal niet goed in speeche. Dat weet ge. Ik ben, eigenlijk, in vele dingen niet zo goed.

ROSA

Dat is niet waar en dat weet gij.

IDA

Maar toch. En toen we besloten dat we allemaal iets gingen doen op je verjaardag, kreeg ik een idee. Het heeft me dan wel enige moeite gekost om aan het materiaal te geraken en om het wat geheim te houden voor iedereen, maar ik heb gedaan waar ik toch nog een beetje goed in ben. Ik...

Ze gaat weer naar binnen. De anderen kijken naar elkaar. Even plots als ze verdween, komt ze weer terug met een groot pak. Een in krantenpapier ingepakt kader met een grote strik.

IDA

Hier. Voor u.

ANNA

Dank u.

Ida geeft Anna het pak. Langzaam wordt het opengedaan. Het is een pentekening waarop Ida, als Piaf, met daarrond de drie andere vriendinnen en Pedro. Anna laat het zien aan de anderen (en de zaal). Anna is zichtbaar ontroerd.

ANNA

Oh. Het is schitterend.

ROSA

Hebt gij dat zelf gemaakt?

IDA

De kader uiteraard niet. Daar heeft Pedro voor gezorgd. Muchas gracias, Pedro. [Hartelijk bedankt]. Maar de tekening helemaal.

PEDRO

Nada! [Het is niets]

ANNA

Prachtig. Echt prachtig.

IDA

La Môme de Parijs.

MITTA

Dat geeft enorm weer hoe Anna is.

ROSA

Topzangeres.

MITTA

Doorleefd.

IDA

Met een passie voor haar vak.

ROSA

En dan ons daarbij.

IDA

Ja. Jullie stonden niet op het origineel.

MITTA

Je hebt mij supergoed gezet, met die speelse glimlach.

ROSA

Met uw schelmenoogjes bedoel je.

MITTA

Ook. En Rosa dan, stralen als altijd.

IDA

Ik vind mezelf mislukt.

ANNA

Zeg dat toch niet.

IDA

Jawel. Kijk naar die neus. Die staat niet in verhouding tot mijn ogen.

ANNA

Die neus is perfect, net zoals jij.

ROSA

Vind ik ook.

IDA
Ik weet niet.

MITTA
Ge zijt te bescheiden.

ROSA
ja. Kom wat meer op voor jezelf.

MITTA
Met een beetje meer zelfvertrouwen kom je een pak verder. Het is toch waar hé Anna? Anna?

Anna was in slaap gedoezeld met de tekening op haar schoot en een glimlach op haar gezicht.

ANNA
(schrikt wakker)
Ja?

ROSA
Is er iets Anna?

ANNA
Ik ben plots zo moe.

MITTA
Het zal voldoende geweest zijn.

IDA
Bedjestijd.

ANNA
Ja... ik... ik ga slapen.

Anna doet een poging om recht te staan, maar ze gaat snel weer zitten. De dames snellen ter hulp en willen Anna recht helpen, maar ze is te versuft.

IDA
Het zal de morfine zijn.

ROSA
Het is gewoon wat te veel.

IDA
En ik denk dat Sangria en morfine geen goede combinatie is.

PEDRO
Yo haré subir Anna arriba? [Zal ik Anna naar boven brengen]

ANNA
(zwak) Wat
zegt Pedro?

ROSA
Hij vraagt of hij u naar boven moet dragen.

MITTA

Mij anders wel.

IDA
Mitta!

MITTA
Wat? Dat was toch maar om te lachen zeker.

ROSA
Wat zal het zijn?

ANNA
Graag.

PEDRO
¿Es bueno? [Is het goed]

ROSA
Si. [Ja]

Terwijl Pedro langzaam Anna opneemt, begint ze "non, rien de rien" in te zetten. De andere dames zetten later mee in, zacht en troostend. Anna is al gestopt met zingen nog voor ze de veranda bereiken. De andere dames stoppen ook even met zingen als ze de volgende replieken geven.

MITTA
Slaapwel, Anna.

IDA
Geniet van de rust.

ROSA
Zoete dromen.

Als Pedro met Anna naar binnen is, gaat het zingen over in een instrumentale versie die tijdens de volgende scène verder blijft spelen. NOOT: indien geen naadloze overgang gecreëerd kan worden tussen zang en opname, kan er voor gekozen worden het lied verder te laten neuriën.

SCENE 10

Een paar weken later. Rosa praat rechtstreeks naar het publiek.

ROSA

Toen Pedro Anna naar boven had gedragen, hebben we nog even in stilte opgeruimd. Niemand durfde iets zeggen, maar we wisten het allemaal: dit komt niet goed. Een mens kan hopen en bidden, zo veel hij wil, maar als ons verstand de bovenhand krijgt, voel je bewust en onbewust dat het niet veel meer zal helpen. Toen alles opgeruimd was, zijn ook wij, zonder één woord te zeggen, naar boven gegaan. Ik ben beginnen waken bij Anna en na een paar uur...had God er een nieuwe vriendin bij.

Een week later is ze gerepatrieerd om in België gecremeerd te worden. Wij zijn met ons drieën naar de plechtigheid gereden. Ten minste, dat was onze intentie, maar toen we hier net het dorp uit waren, heeft de wagen van Ida het begeven, finaal deze keer, en hebben we een last-minute moeten boeken. We waren, last minute, net op tijd. Het schrijnende was dat buiten Toine, niemand anders op de plechtigheid was en nog schrijnender was dat hij bij het groeten vroeg of er choco bij de boterhammen was.

(glimlacht)

Het positieve daaraan is, dat zijn rouwproces van korte duur zal zijn. We hebben nog wat nummers van Piaf gespeeld en zijn dan bij Mitta thuis blijven logeren. Vorige week zijn we dan terug naar hier gekomen. Het leven komt hier stilaan terug op gang, maar ik moet toegeven: het is hier een pak stiller sinds Anna vertrokken is.

De muziek stopt. Pedro komt, in werklunje, van het zwembad, met enkele tuinspullen in de hand. De zon begint onder te gaan.

PEDRO

La piscina está limpia, señora Rosa. [Het zwembad is proper, madam Rosa]

ROSA

Gracias, Pedro, gracias. [Bedankt]

PEDRO

¿Puedo hacer algo? [Kan ik nog iets doen]

ROSA

Por el momento, no. [Voor het moment niet]

Pedro maakt aanstalten om aan de andere kant de straat op te gaan, maar hij komt terug. Hij aarzelt.

ROSA

¿Ocurre algo? [Is er iets]

PEDRO

Quiero preguntar, si puedo conseguir un día libre mañana. Usted no tiene que pagarme. [Ik wil vragen of ik morgen een dag verlof kan nemen. Je hoeft me niet te betalen]

ROSA

¿Tiene algún plan? [Heb je plannen].

PEDRO

Mi esposa está embarazada. Queremos celebrar. [Mijn vrouw is zwanger. Dat willen we vieren.]

ROSA

Oh. ¡Enhorabuena! Ven aca. Así que le doy un beso grande. [oh. Proficiat! Kom snel hier. Zodat ik je een dikke zoen geef.]

PEDRO

(in gebrekkig Nederlands) Een smakkerd.

ROSA

Ja. Een dikke smakkerd.

Pedro komt naar Rosa. Rosa omhelst hem en geeft hem enkele kussen.

ROSA

Estoy tan feliz por ti. Qué es? [Ik ben zo blij voor jou. Wat is het?]

PEDRO

No sé. Si es un niño, Angelito. Si es una niña, Anna. [Weet ik niet. Als het een jongen is, Angelito. Als het een meisje is, Anna.]

ROSA

Eres un amor. [Je bent een schat]

PEDRO

Me voy. [Ik ga nu]

ROSA

Y también decir felicitaciones a su esposa. [En zeg ook proficiat aan je vrouw]

PEDRO

Voy a hacer eso. [Dat zal ik doen]

Pedro gaat af. Rosa ziet Ida niet uit het huis komen.

ROSA

(tegen zichzelf) Het leven gaat voort.

IDA

Wat gaat er voort?

ROSA

Ah. Ida. Pedro, alé ja, zijn vrouwke, is zwanger.

IDA

Oh, superleuk. Voor wanneer is het?

ROSA

Dat heeft hij nog niet gezegd. Binnen een dik half jaar zeker?

IDA

Ik kijk er al naar uit. Mitta en ik zijn Sangria aan het maken. Ook een glas?

ROSA

Ah ja, graag. Zeker nu we iets te vieren hebben.

IDA
Oké. Ik ben zo terug.

Ida haast zich naar binnen. Rosa ruimt wat op. Ida en Mitta komen samen met drie glazen uit het huis.

MITTA
Zo zie, Rosa, onze dagelijkse verfrissing. Salud!

IDA
Ja, schol. Ik ga trouwens een nieuwe auto kopen.

MITTA
Oh ja? Wat voor ene?

IDA
Een Seat Alhambra, of zo. Pedro wist er nog een van een goede vriend van hem die hem weg doet. Tweedehands voor zo ver ik begreep, maar nog in prima staat.

MITTA
Wel vooruit. Ik ben benieuwd. Daar drinken we op.

ROSA
Pedro zijn vrouw is trouwens zwanger.

MITTA
Geweldig. Daar drink ik dan ook op.

IDA
Zijn er nog nieuwtjes? Nu we toch bezig zijn...

MITTA
(aarzelend)
Ja. Ik heb ook nog iets te zeggen. Ik weet niet wanneer juist, maar ik ga binnenkort terug naar België.

IDA
Voor goed?

MITTA
Ja, voor goed. De dood van Anna heeft me doen beseffen dat het leven te kort is om je familie te verwaarlozen. Ik wil meer tijd bij de tweeling doorbrengen.

ROSA
Ik vind het jammer, maar ik begrijp het. Ik hoop voor u dat jullie nog lang samen kunnen zijn. Ik heb het geprobeerd met mijn kinderen, maar die wilden van mij niets meer weten. Geen tijd, klonk het.

IDA
Jammer hé.

ROSA
Dat is het minste wat je kan zeggen. Wel, Mitta, ik vind dat een moedige beslissing. Maar weet dat ge hier altijd welkom zijt; alleen, met de tweeling of met God weet wie. Er is hier plaats genoeg. Kom hier dat ik u een knuffel geef.

Er volgt een korte, innige knuffel met drie.

IDA
En nu we toch aan het aankondigen zijn.

ROSA
(alert)
Oei.

IDA
Ik blijf. En nee, ge moet niet proberen mij te overtuigen. Ik blijf.
Mijn besluit staat vast.

MITTA
(lacht)
Ook voor u
proficiat.

ROSA
(Een speelse steek naar Mitta) Toch nog
eentje die bij mij wil blijven.

MITTA
Ja zeg!

ROSA
Grapje.

MITTA
Had Anna nu niet komen te gaan en hadden we niet een weekje terug bij mij
gelogeerd, ik had het niet gemist. Het is hier zalig, maar ik beseft nu wel dat
de tijd die me rest kostbaar is.

ROSA
En die wil je natuurlijk liever niet doorbrengen met twee oude taarten.

IDA
Die de hele tijd zagen en zeuren.

MITTA
Nee. Zo bedoel ik het niet.

ROSA
We plagen je alleen maar. Je bent hier altijd welkom met je kinderen.

IDA
En kleinkinderen...

ROSA
Bedden genoeg. En anders een tent in den hof.

MITTA
Ik wou zeggen, daar drinken we op, maar het is al op. Ik ga eerst even
bijtanken.

ROSA
Breng heel de karaf maar mee.

IDA
Er heeft iemand plannen.

ROSA
Ik wil onze vriendschap vieren.

Mitta gaat naar binnen. De dames zetten zich op de zetels.

ROSA
Het wordt al duister.

IDA
Ik vind dat het mooiste moment van de dag: de zon is nog niet onder en alle kleuren zijn zo warm en rood. En soms, als je heel goed kijkt, zie je al een ster.

Beide dames staren de hemel af op zoek naar een ster. Rosa ziet er één en wijst.

ROSA
Daar is er één.

IDA
Dat is vast Anna die naar ons lacht. Dag Anna.

ROSA
En daar is er nog één.

IDA
Dag Vava.

ROSA
(wijzend naar nog een andere) Dag Herman.

IDA
We zijn weer allemaal verbonden.

"Oh it's just a perfect day" van Lou Reed start op. Het licht dooft langzaam terwijl Mitta met de karaf Sangria naar buiten komt en de dames bijschenkt. Ze zijn gelukkig.

EINDE.